

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว
 2. เพื่อประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
 3. เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
- ในการศึกษาครั้งนี้สามารถทำการอภิปรายผล สรุปผล และข้อเสนอแนะ โดยมีขั้นตอนดังนี้
- 6.1 สรุปผลการศึกษา โดยสรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวิธีดำเนินการวิจัย
 - 6.2 การอภิปรายผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - 6.2.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม โดยแยกออกเป็น 7 ชนเผ่า
 - 6.2.2 อภิปรายภาพรวมของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
 - 6.2.3 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์
 - 6.3 ข้อเสนอแนะ
 - 6.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
 - 6.3.2 ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย
 - 6.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

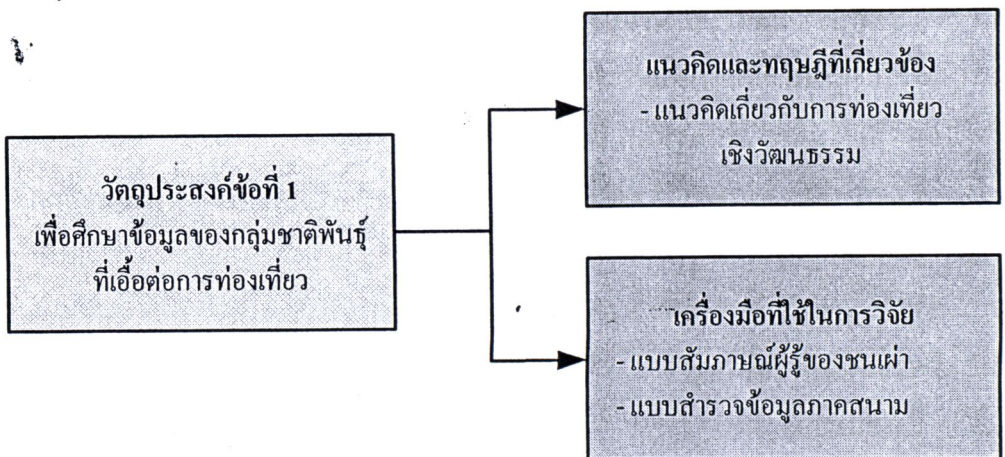
6.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแยกตามวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

6.1.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย และสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. สรุปผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว โดยแยกเป็น 7 ชนเผ่า
2. สรุปผลการศึกษาภาพรวมของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

ภาพที่ 6.1 สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

1) แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว คือ แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับแนวคิดของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548), สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2552), ภัคณิษา อภิสุภกรกุล (2550), อิทธิวัตร ศรีสมบัติ (2550) และ John Swarbrookes (1998) ที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่เน้นศึกษาคุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ซึ่งมีความสำคัญต่อการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ในจังหวัดนครพนม องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 3 ประการ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

เส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility) และสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำมาประยุกต์เพื่อใช้ในการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมทั้ง 7 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

2) วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว คือ แบบสำรวจข้อมูลภาคสนามและแบบสัมภาษณ์ผู้รู้ของชนเผ่า ดังนี้

2.1) แบบสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพื้นที่สภาพสังคม วิธีการดำรงชีวิตของคนในชนเผ่า ทั้ง 7 ชนเผ่า แบ่งออกเป็น 6 ส่วนคือ ด้านพื้นที่ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเผ่า สภาพชนเผ่าโดยทั่วไป สภาพสังคมและการศึกษา ระบบสาธารณสุขโลก และสภาพทางวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการสำรวจข้อมูลภาคสนามของชนเผ่าเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและสภาพพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่า

2.2) แบบสัมภาษณ์ผู้รู้ของชนเผ่า

ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้รู้ของชนเผ่าทั้ง 7 ชนเผ่า ได้แก่ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน สามารถแบ่งคำถามออกเป็น 4 ส่วน คือ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านสุนทรียศาสตร์ ด้านสังคม และด้านกระบวนการอนุรักษ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่า โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มาอธิบาย

3) สรุปผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

โดยแยกเป็น 7 ชนเผ่า ประกอบด้วยชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลักคือ ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การสำรวจข้อมูลภาคสนาม และการสัมภาษณ์ผู้รู้ของชนเผ่า ดังนี้

3.1) ชนเผ่าผู้ไทย จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าผู้ไทยสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.1.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเผ่าผู้ไทย พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากชนเผ่าผู้ไทยเป็นชนเผ่าที่มีการเก็บรวบรวมเอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าผู้ไทยไว้เป็นอย่างดี ทั้งนี้มีการจัดสร้างบ้านผู้ไทย ภายในโรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล เพื่อจัดแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และการดำรงชีวิตของชนเผ่าผู้ไทยให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลได้

ด้านสุนทรียศาสตร์ของชนเผ่าผู้ไทยมีความโดดเด่นและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นมากที่สุดคือ ภาษาผู้ไทยและการแต่งกายของชนเผ่าผู้ไทย

ชนเผ่าผู้ไทยมีการละเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าคือ การฟ้อนผู้ไทย นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เช่น พิธีกรรมเกี่ยวกับการเกิด การแต่งงาน และการเลี้ยงผีหมอเหยา เป็นต้น นอกจากนี้ชนเผ่าผู้ไทยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสดงศิลปะพื้นเมืองของชนเผ่าผู้ไทย จะมีการแสดงที่เวทีวัฒนธรรมทุกวันเสาร์ – อาทิตย์

3.1.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

มีการจัดระบบการคมนาคมขนส่งเพื่อให้เดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกจากหลายเส้นทาง และถนนมีสภาพดี ในปัจจุบันได้มีการขยายช่องจราจรออกเป็น 4 ช่องทางเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

3.1.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าผู้ไทย พบว่า มีการสนับสนุนจากภาครัฐ เอกชน และประชาชนในชนเผ่า ในการดำเนินการจัดสร้างเวทีวัฒนธรรม บ้านผู้ไทย และโรงละครเมืองเว เพื่อให้เป็นสถานที่รวบรวมมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าผู้ไทย

3.2) ชนเผ่าไทยกะเลิง จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยกะเลิงสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.2.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเผ่าผู้ไทย พบว่ามีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก แต่ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนในการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าไทยกะเลิง และยังไม่มีการจัดเก็บหลักฐานทางประวัติศาสตร์เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้ามาศึกษา

ด้านสุนทรียศาสตร์ของชนเผ่าไทยกะเลิงมีความโดดเด่นมากที่สุดคือด้านภาษา เนื่องจากการใช้ภาษากะเลิงในการติดต่อสื่อสารในชนเผ่า

ชนเผ่าไทยกะเลิงที่อาศัยอยู่ในตำบลถูรุ มีคติความเชื่อและการดำรงชีวิตที่สามารถศึกษาได้ผ่านเพลงพื้นเมืองและผญา ซึ่งประเพณีของชนเผ่าไทยกะเลิงยึดถือตามฮัตติบสองเป็นหลักสำคัญในการดำเนินชีวิต

3.2.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า เส้นทางหลักเพื่อเข้าถึงมีคุณภาพ แต่ไม่มีรถประจำทางเพื่อเดินทางเข้าไปในชุมชน ทำให้นักท่องเที่ยวที่ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคลเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่สะดวก

3.2.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย เช่น ยังไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่มาให้ความแนะนำเกี่ยวกับข้อมูลของชนเผ่าไทยกะเลิง แต่มีการจัดระบบสาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ และไปรษณีย์ไว้บริการอย่างเพียงพอ

3.3) ชนเผ่าไทยแสก จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยแสกสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.3.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

จากการศึกษาพบว่าชนเผ่าไทยแสกมีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ สามารถเชื่อมโยงกับชนเผ่าไทยแสกที่อาศัยอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้

ในด้านสุนทรียศาสตร์ชนเผ่าไทยแสกมีการแต่งกายที่มีความโดดเด่นแตกต่างจากชนเผ่าอื่นๆ สามารถสังเกตได้ง่าย และเป็นที่ยึดจำของนักท่องเที่ยว เนื่องจากในช่วงที่มีการจัดงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยแสกจะมีการแต่งกายชุดไทยแสกในตำบลอาจสามารถ นอกจากนี้ชนเผ่าไทยแสกยังมีการมีการใช้ภาษาแสกเป็นภาษากลางในการสื่อสารของชนเผ่า แต่ในปัจจุบันมีผู้ที่พูดภาษาแสกลดลงเป็นจำนวนมาก

ชนเผ่าไทยแสกมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นประจำทุกปี ซึ่งพิธีกรรมที่สำคัญคือ พิธีกินเตตเคน ซึ่งจะมีการละเล่นแสกเต้นสาก และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้

3.3.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ชนเผ่าไทยแสกตั้งอยู่บนพื้นที่ที่มีความได้เปรียบด้านเศรษฐกิจ และการขนส่งอย่างมาก เนื่องจากเป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 และตัวเมืองนครพนม มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบาย สามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก

3.3.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่า

ไทยแสก เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาข้อมูลวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสก นอกจากนี้ยังมีการจัดเป็นโฮมสเตย์หมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสก ซึ่งได้รับการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์จากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

3.4) ชนเผ่าไทยโล้ จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยโล้สามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.4.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาและหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานมีการจัดพื้นที่เพื่อจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลที่ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าไทยโล้ บริเวณวัดโพนทราย ด้านสุนทรียศาสตร์ชนเผ่าไทยโล้มีเอกลักษณ์ด้านการแต่งกายที่โดดเด่น ด้านการใช้ภาษาโล้เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ เนื่องจากเป็นภาษาเฉพาะชนเผ่าที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชนเผ่า

3.4.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า เส้นทางหลักเพื่อเข้าถึงมีคุณภาพ แต่ในเส้นทางที่เชื่อมโยงไปยังชนเผ่าไทยโล้ยังมีรถโดยสารประจำทางเข้าถึงค่อนข้างน้อย ทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญของนักท่องเที่ยวที่ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

3.4.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ชนเผ่าไทยโล้ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในชนเผ่า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสร้างศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าไทยโล้ ซึ่งแบ่งการจัดแสดงออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนการจัดแสดงภายนอกและภายใน ซึ่งในส่วนการจัดแสดงภายนอกนั้นเป็นการจัดแสดงข้อมูลด้านวัฒนธรรมของชนเผ่าในแต่ละด้าน เช่น ด้านความเชื่อ ค่านิยม การรับประทานอาหาร ภูมิปัญญา ประเพณีและการละเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่า และในส่วนการจัดแสดงภายในจะเป็นการรวบรวมเอกสารหลักฐาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมของชนเผ่าไทยโล้ ซึ่งในส่วนการจัดแสดงภายในต้องทำการประสานงานกับวัดโพนทรายก่อน เพื่อเปิดให้เข้าชม ทั้งนี้ยังไม่มี การจัดเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การเรียนรู้ ทำให้นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ประสานงานล่วงหน้าไม่สามารถเข้าชมภายในส่วนการจัดแสดงภายในได้

3.5) ชนเผ่าไทยญ้อ จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยญ้อ สามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.5.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนหลักฐานแสดงการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าไทยญ้อ ทำให้ทราบว่าชนเผ่าไทยญ้อ อพยพมาตั้งถิ่นฐานบริเวณอำเภอท่าอุเทนเป็นจำนวนมาก สิ่งที่มีความโดดเด่นที่สุดคือ ด้านภาษาและการแต่งกายของชนเผ่า ที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถจำแนกออกได้ทันที เนื่องจากมีภาษาพูดที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตลอดจนชุดประจำชนเผ่า จะเป็นเสื้อผ้าสีสด เช่น สีเขียว และสีชมพู ทำให้เป็นที่จดจำแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ชนเผ่าไทยญ้อยังมีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าไทยญ้อคือ การแห่ต้นดอกไม้วันสงกรานต์ และมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญคือบริเวณปากน้ำไชยบุรี จะมีแม่น้ำสองสีซึ่งเป็นบริเวณที่มีปลาน้ำโขงเป็นจำนวนมากอีกจุดหนึ่งของจังหวัดนครพนม ทำให้เกิดการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยญ้อ ได้แก่ ปลาข้าว ส้มปลาชะโด ส้มไข่ปลา เป็นต้น

3.5.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า เส้นทางหลักเพื่อเข้าถึงมีคุณภาพ และมีรถประจำทางผ่านหลายสาย เนื่องจากเป็นเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดนครพนมและจังหวัดหนองคาย และอยู่ห่างจากสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 เพียง 35 กิโลเมตร

3.5.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดสร้างศูนย์วัฒนธรรมชนเผ่าไทยญ้อ ที่โรงเรียนอุเทนพัฒนา เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเอกสารและหลักฐานด้านต่างๆ เกี่ยวกับชนเผ่าไทยญ้อ ทั้งนี้ในการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวมีค่อนข้างน้อย เช่น ยังไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ยังไม่มีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน มีเพียงนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปเที่ยวแม่น้ำสองสีและรับประทานปลาแม่น้ำโขง ทางชนเผ่าไทยญ้อยังไม่มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าอย่างเป็นรูปธรรม

3.6) ชนเผ่าไทยข่า จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยข่า สามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

3.6.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนเผ่าไทยข่าและหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าไทยข่า พบว่า มีการความเกี่ยวข้องของชนเผ่าไทยข่าที่อาศัยอยู่ใน อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร เนื่องจากอำเภอคงหลวง เคยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครพนม ก่อนที่จะไปขึ้นสังกัดจังหวัดมุกดาหาร ทำให้ชนเผ่าไทยข่าที่หลงเหลืออยู่มีเหลืออยู่เป็นจำนวนน้อย แต่ในด้านการกระบวนกรอนุรักษ์ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลอุ่มเหมา มีการสนับสนุนให้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยข่า บ้านโสกแมว เป็นประจำทุกปี

ด้านสุนทรียศาสตร์ทางการท่องเที่ยวพบว่า ภาษาของชนเผ่าไทยข่ามีความโดดเด่นมากที่สุด แต่ในปัจจุบันประชาชนไม่นิยมใช้ภาษาไทยข่าในการติดต่อสื่อสาร นิยมใช้ภาษาไทยอีสานในการติดต่อภายในและภายนอกชนเผ่ามากกว่า

ในด้านความเชื่อของชนเผ่า พบว่า ยังมีการจัดพิธีแต่งงานแบบชนเผ่าไทยข่าอยู่แต่มีจำนวนน้อย เนื่องจากมีการรับวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยอีสานซึ่งเป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงมากขึ้น

3.6.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า เส้นทางหลักเพื่อเข้าถึงมีคุณภาพ มีระบบการคมนาคมขนส่งที่ดี มีรถประจำทางผ่านเส้นทางสายหลักเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการจัดรถจากถนนเส้นหลักเข้าถึงตัวชุมชน

3.6.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยข่า บ้านโสกแมวขึ้น แต่ยังไม่มีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหรือการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวมากนัก

3.7) ชนเผ่าไทยอีสาน

3.7.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

จากการศึกษาเรื่องสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่าชนเผ่าไทยอีสานเป็นชนเผ่าที่มีจำนวนมากที่สุดในจังหวัดนครพนม และในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการเก็บรวบรวมข้อมูล เอกสาร หลักฐานการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าไทยอีสานไว้เป็นจำนวนมาก

ด้านสุนทรียศาสตร์ของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่า ภาษาของชนเผ่ามีความโดดเด่นมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงที่มีชื่อเสียง คือ วัดพระธาตุพนม ซึ่งเป็นวัดที่มี

นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อสักการะองค์พระธาตุพนมเป็นจำนวนมาก ในด้านสังคม พบว่า มีการจัดประเพณีโดยยึดตามฮีตสิบสองเป็นหลัก ชนเผ่าไทยอีสานยังคงเคร่งครัดในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี โดยมีการจัดกิจกรรมใน

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี

3.7.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่ามีเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงไปแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก มีการจัดระบบคมนาคมที่ดี สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาภัยธรรมชาติ

3.7.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีการจัดบริการทางการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ เช่น การจัดบริการที่พัก ร้านอาหาร สถานที่จอดรถ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงให้นักท่องเที่ยวเลือกได้ตามความชอบ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หมู่บ้านหลักศิลา การท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่วัดพระธาตุพนม การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิถีชีวิตของชนเผ่าไทยอีสานบริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง เป็นต้น

4) สรุปผลการศึกษาภาพรวมข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว

4.1) สรุปผลการศึกษาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

4.1.1) ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction)

จากการศึกษาเรื่องสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ด้านประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมทั้ง 7 ชนเผ่า มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ ทางชนเผ่ามีการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำเป็นเอกสารเพื่อให้ผู้สนใจและนักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลได้ นอกจากนี้ในส่วนของหลักฐานที่แสดงการตั้งถิ่นฐานของแต่ละชนเผ่า มีการเก็บรวบรวมไว้ที่ศูนย์วัฒนธรรมและหมู่บ้านวัฒนธรรมของชนเผ่า

ด้านสุนทรียศาสตร์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม พบว่ามีความโดดเด่นด้านภาษาและการแต่งกายมากที่สุด เนื่องจากมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่าสามารถสังเกตได้ง่าย นอกจากนี้ด้านสถาปัตยกรรมของแต่ละชนเผ่า ยังมีรายละเอียดด้านการออกแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งจังหวัดนครพนมมีการจัดแสดงลักษณะของสถาปัตยกรรมของชนเผ่า

ไว้ที่จุดสาธิตเศรษฐกิจพอเพียง บริเวณที่อยู่ใกล้กับศูนย์แสดงสินค้าโอท็อป (OTOP) ของจังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นบ้านจำลองขนาดเท่าบ้านจริง แต่ในขณะนี้ยังไม่มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชนเผ่าภายในบริเวณนี้ แต่จะเป็นการจัดกิจกรรมของทางชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครพนม

ด้านสังคม พบว่า มีการจัดประเพณีโดยยึดตามฮีตสิบสองเป็นหลัก แต่ประเพณีและพิธีกรรมบางอย่างของชนเผ่าจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันตามความเชื่อและค่านิยมของชนเผ่า เช่น การเหย้าเพื่อรักษาโรค การจัดพิธีแต่งงานของชนเผ่าไทยข่า พิธีกินดองของชนเผ่าไทยอีสาน การละเล่นแสดเค้นสาก การรำไล่ทั้งบั้ง เป็นต้น ทั้งนี้ประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ จะมีหลักการปฏิบัติซึ่งยึดถือและมีการสืบทอดต่อกันมาแตกต่างกันในแต่ละชนเผ่า

ด้านกระบวนการอนุรักษ์ มีการจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 4 จังหวัดนครพนม สกสกร และมุกดาหาร สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครพนม ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอ ตลอดจนกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ได้ร่วมมือกันจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้น เพื่อเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชนเผ่าไว้

4.1.2) ด้านเส้นทางการขนส่งเข้าถึง (Accessibility)

จากการศึกษาเส้นทางการขนส่งเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า มีเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงไปแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก มีการจัดระบบคมนาคมที่ดี สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาภัยธรรมชาติ สามารถเดินทางเข้าถึงได้หลายเส้นทาง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ

4.1.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

จากการศึกษาพบว่ามีการจัดตั้งหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถเข้ามาศึกษาข้อมูล นอกจากนี้ยังมีการจัดลานกิจกรรมเพื่อให้เป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมของชนเผ่า การจัดมุมจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกที่เป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่า เช่น ตุ๊กตาชนเผ่า ผ้าทอพื้นเมืองของชนเผ่า เหล้าอุ เป็นต้น

6.2.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ใน

จังหวัดนครพนม

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ใน จังหวัดนครพนม สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย และสามารถสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ใน

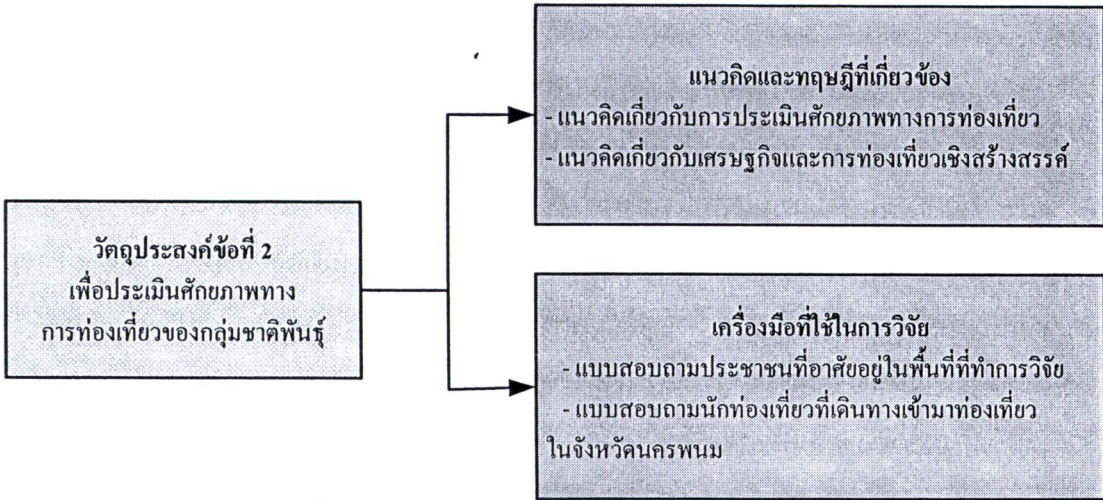
จังหวัดนครพนม โดยแยกเป็น 7 ชนเผ่า ได้แก่ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

4. ภาพรวมความคิดเห็นประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ใน

จังหวัดนครพนม

5. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ใน

จังหวัดนครพนม

ภาพที่ 6.2 สรุปผลการศึกษตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

1) แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยว คือ แนวคิดเกี่ยวกับการ ประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร (2512), สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2549), บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) และสันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์ (2549) และแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยปรับปรุง

จากแนวคิดของ UNESCO (2006), Richards and Wilson (2008), Olson and Ivanov (2010) และ John Howkins (2008) เพื่อจัดทำแบบประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้เพื่อนำมาวิเคราะห์จุดเด่นและปัญหาของศักยภาพทางการท่องเที่ยวด้านต่างๆ นำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

2) วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม คือ แบบสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ทำการวิจัย และแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนม ดังนี้

2.1) แบบสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ทำการวิจัย ใช้ในการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ จากความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ทำการวิจัย โดยแยกออกเป็น 7 ชนเผ่า ได้แก่ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน โดยทำการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน

- ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- ด้านกายภาพของพื้นที่
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว
- ด้านความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว
- ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

2.2) แบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนม ใช้ในการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม จากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวโดยทำการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน คือ

- ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- ด้านกายภาพของพื้นที่
- ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว
- ด้านความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว
- ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

3) คิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม โดยแยกเป็น 7 ชนเผ่า ประกอบด้วยชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

3.1) ชนเผ่าผู้ไทย จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าผู้ไทยต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.1.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

จากการศึกษาพบว่า ชนเผ่าผู้ไทยมีศักยภาพด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) โดยมีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่า และหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าในระดับปานกลาง ด้านการแต่งกายและภาษาของชนเผ่ามีเอกลักษณ์โดดเด่นและเป็นที่รู้จักของจังหวัดนครพนมในระดับมาก ชนเผ่าผู้ไทยมีศิลปการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าคือ “ฟ้อนผู้ไทย” มีความเชื่อและค่านิยมเฉพาะชนเผ่าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด และมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นประจำทุกปีในระดับมาก

3.1.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

จากการศึกษาพบว่า ชนเผ่าผู้ไทยมีศักยภาพด้านกายภาพของพื้นที่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) โดยมีถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก และลักษณะของภูมิประเทศทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติในระดับมาก

3.1.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าผู้ไทยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) โดยศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมีระดับมากที่สุด และมักดูแลนักท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3.1.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าผู้ไทยมีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.91$) โดยชนเผ่าผู้ไทยมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเพื่อศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าและมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าผู้ไทย

3.1.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) โดยชนเผ่าผู้ไทยมีการจัดตั้งและพัฒนา กลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยว เช่น กลุ่มจักสาน ทอผ้าพื้นเมือง เหล้าอุ เป็นต้น ประชาชนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า ในระดับมากที่สุด แต่มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่ายังมีน้อย รูปแบบการดำเนินการในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวเป็นผู้สังเกตการณ์และเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมบางอย่างเท่านั้น เช่น ร่วมฟ้อนผู้ไทย บายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น

3.2) **ชนเผ่าไทยกะเลิง** จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยกะเลิง ต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยกะเลิง พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.57$) โดยชนเผ่าไทยกะเลิงมีการเก็บรวบรวมข้อมูลชนเผ่าและหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าในระดับน้อย แต่มีลักษณะเด่นภาษาที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยกะเลิงร่วมกับจังหวัดนครพนม เป็นประจำทุกปี

3.2.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ชนเผ่าไทยกะเลิง พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) โดยอยู่ห่างจากอำเภอเมืองนครพนม เพียง 25 กิโลเมตร ทำให้สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นภายในจังหวัดได้สะดวก สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ แต่ระบบการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยวยังเป็นปัญหาสำคัญเนื่องจากยังไม่มีการจัดรถรับ – ส่งนักท่องเที่ยวจากถนนสายหลักเข้าสู่ชุมชน

3.2.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยกะเลิงมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.77$) เนื่องจากชนเผ่าไทยกะเลิงไม่มีศูนย์บริการท่องเที่ยวและศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า ไม่มีการจัดบริการด้านที่พักให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเข้ามาศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นเวลาหลายวัน

3.2.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยกะเลิง พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 1.90$) โดยชนเผ่าไทยกะเลิงมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นที่รู้จักในระดับน้อย ซึ่งภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยเดียวกันเช่นกัน

3.2.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยกะเลิงมีศักยภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.66$) โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวน้อย และมีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดความคิดสร้างสรรค์น้อย

3.3) **ชนเผ่าไทยแสก** จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยแสกต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.3.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยแสก พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.86$) โดยชนเผ่าไทยแสกมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าในระดับปานกลาง โดยมีการจัดทำหนังสือที่เกี่ยวกับชนเผ่าไทยแสกภายในชุมชน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการต่อยอดความรู้ นอกจากนี้ยังมีเอกลักษณ์ด้านภาษาและการแต่งกายที่โดดเด่นในระดับมากที่สุด ปัจจุบันมีการริเริ่มการจัดทำพจนานุกรมภาษาไทยแสกเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมด้านภาษาให้คงอยู่ต่อไป ชนเผ่าไทยแสกมีการจัดพิธีบวงสรวงโองมู่ ซึ่งมีการแสดงแสกเต้นสากให้นักท่องเที่ยวได้รับชมเป็นประจำทุกปี

3.3.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ศักยภาพของพื้นที่ของชนเผ่าไทยแสก พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.07$) โดยชนเผ่าไทยแสกตั้งอยู่ในตำบลอาจสามารถ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางที่เชื่อมโยงสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 และอำเภอเมืองนครพนม สามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นในระดับมาก และสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ

3.3.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยแสก พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) โดยมีหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสกที่เป็นสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลของชนเผ่าไทยแสก และมีการจัดสร้างโฮมสเตย์เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว โดยมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสกให้นักท่องเที่ยวได้รับชมและฝึกปฏิบัติจริง

3.3.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยแสก พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยชนเผ่าไทยแสกมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ อยู่เสมอ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าตลอดทั้งปี

3.3.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของชนเผ่าไทยแสก พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) โดยชนเผ่าไทยแสกมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในระดับมาก มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ ขึ้น

เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยว เช่น กลุ่มแม่บ้านตุ๊กตาชนเผ่าไทยแสก ที่มีการให้ความรู้ด้านการแต่งกายของชนเผ่าไทยแสก กลุ่มจักสานและงานหัตถกรรม ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมของชนเผ่าไทยแสก เป็นต้น

3.4) ชนเผ่าไทยโล้ จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยโล้ ต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.4.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยโล้ พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.17$) โดยชนเผ่าไทยโล้มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่า มีการใช้ภาษาโล้ในการติดต่อสื่อสารกันภายในชนเผ่า มีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่า ซึ่งในปัจจุบันมีการรณรงค์ให้แต่งกายด้วยชุดประจำชนเผ่าไทยโล้ทุกวันศุกร์ เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย นอกจากนี้ชนเผ่าไทยโล้ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมชนเผ่าไทยโล้เป็นประจำทุกปี

3.4.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.54$) โดยสามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก มีลักษณะของภูมิประเทศทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพดี

3.4.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยโล้ พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) โดยชนเผ่าไทยโล้มีศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลของชนเผ่าไทยโล้ มีการจัดนิทรรศการและลานกิจกรรมเพื่อให้ประชาชนร่วมกันจัดกิจกรรมของชนเผ่าไทยโล้ แต่ยังขาดมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อนำชมสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมที่สำคัญของชนเผ่า

3.4.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยโล้ พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.56$) โดยชนเผ่าไทยโล้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าตลอดทั้งปี มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่า นอกจากนี้ชนเผ่าไทยโล้ได้มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต

3.4.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยโล้ พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) โดยประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและมีรายได้จากการท่องเที่ยวในระดับมาก มีการจัดตั้งกลุ่มบ้านพักขึ้นเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว มีการเปิดโอกาสให้เรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าผ่านการปฏิบัติจริง เมื่อนักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวแล้วมีการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป

3.5) **ชนเผ่าไทยญ้อ** จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยญ้อต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.5.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยญ้อ พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) โดยชนเผ่าไทยญ้อมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านประวัติศาสตร์และหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าในระดับปานกลาง มีความโดดเด่นเรื่องภาษาและการแต่งกาย ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะแต่ลักษณะทางสถาปัตยกรรม เช่น เรือนพื้นถิ่นของ ชนเผ่า ในปัจจุบันมีให้พบเห็นได้น้อย ในด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อ พบว่าการจัดร่วมกับชนเผ่าอื่นๆ ในประเพณีไหลเรือไฟและพิธีรำของค้พระธาตุพนมเป็นประจำทุกปี

3.5.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ชนเผ่าไทยญ้อ พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.54$) โดยสามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก ลักษณะของภูมิประเทศทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ มีถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี แต่เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในชุมชนยังมีฝุ่นละอองมาก

3.5.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยญ้อ พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.52$) โดยชนเผ่าไทยญ้อมีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกประจำชนเผ่าที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักคือ “ส้มปลาชะโด” ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยญ้อ มีการวางถังขยะไว้ประจำจุดต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านความไม่เพียงพอของห้องน้ำสาธารณะที่บริการแก่นักท่องเที่ยว

3.5.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยญ้อ พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) โดยภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง แต่มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่าผ่านสื่อต่างๆ น้อย

3.5.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของชนเผ่าไทยญ้อ พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.21$) โดยประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่าในระดับปานกลาง มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษา เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงในระดับน้อย

3.6) ชนเผ่าไทยข่า จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยข่า ต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.6.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยข่า พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$) โดยชนเผ่าไทยข่ามีความโดดเด่นด้านภาษาและการแต่งกายที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี มีความเชื่อและถ่านิยมในการดำเนินชีวิตที่มีความโดดเด่น

3.6.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ชนเผ่าไทยข่า พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.86$) โดยชนเผ่าไทยข่าตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างอำเภอธาตุพนมและจังหวัดมุกดาหาร ทำให้ถนนเชื่อมเส้นทางมีคุณภาพดีและมีระบบคมนาคมขนส่งที่สามารถรองรับการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้ แต่ยังไม่มีการรับ – ส่ง จากถนนสายหลักเข้ามาสู่ชุมชน

3.6.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวชนเผ่าไทยข่า พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 1.96$) โดยมีการจัดตั้งหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยข่า บ้านโสกแมว เพื่อให้ความรู้และข้อมูลด้านวัฒนธรรมชนเผ่านักท่องเที่ยวและผู้สนใจ แต่ไม่มีมีัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้และนำชมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและประเพณีของชนเผ่า

3.6.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวชนเผ่าไทยข่า พบว่ามีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.16$) โดยชนเผ่าไทยข่ามีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ น้อย

ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จัก นอกจากนี้ ชนเผ่าไทยเข่า ยังมี การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของชนเผ่าไทยเข่า พบว่ามีศักยภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.35$) โดยชนเผ่าไทยเข่ามีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่า แต่ยังไม่มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวได้ศึกษา เรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริงทำให้ไม่มีการต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

3.7) ชนเผ่าไทยอีสาน จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนชนเผ่าไทยอีสาน ต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า สรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

3.7.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.87$) โดยชนเผ่าไทยอีสานมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านประวัติศาสตร์และหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าในรูปแบบของเอกสารและหนังสือ เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าด้านวัฒนธรรมของ ชนเผ่าไทยอีสาน สิ่งที่มีความโดดเด่นของชนเผ่าไทยอีสานคือด้านภาษา ซึ่งใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนภายในและภายนอกชนเผ่า มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าโดยยึดหลักยึดสืบสองเป็นหลัก โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

3.7.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ชนเผ่าไทยอีสาน พบว่ามีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.19$) เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวกและมีระบบคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

3.7.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) โดยชนเผ่าไทยอีสานยังไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของชนเผ่าและยังไม่มีมัลกุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อนำชมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญภายในชนเผ่า

3.7.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) โดยมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่าตลอดทั้งปี และมีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต แต่ยังไม่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่า

3.7.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของชนเผ่าไทยอีสาน พบว่ามีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) โดยชนเผ่าไทยอีสานมีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดความคิดสร้างสรรค์น้อย เนื่องจากยังไม่มีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยอีสาน

4) ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม สามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

4.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นลายลักษณ์อักษร สามารถสืบค้นข้อมูลได้สะดวก มีความโดดเด่นด้านภาษา ลักษณะทางสถาปัตยกรรม การแต่งกาย และศิลปหัตถกรรมของชนเผ่า ด้านความเชื่อและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่มีความน่าสนใจ เช่น พิธีเหยาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นประจำทุกปี

4.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี และมีระบบคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ แต่ปัญหาที่พบในบางชนเผ่าคือ ป้ายบอกทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย และไม่มีรถรับ – ส่ง จากถนนสายหลักเข้าสู่ชุมชน

4.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่า เช่น ตุ๊กตาชนเผ่า ผ้าทอพื้นเมือง ส้มปลาชะโด เป็นต้น นอกจากนี้สภาวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม มีมติให้ดำเนินการก่อสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าต่างๆ ในพื้นที่ที่โดดเด่นของแต่ละชนเผ่า เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ที่พัก ร้านอาหาร สถานที่จอร์รถานกิจกรรม ร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก แต่มีปัญหาด้านเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำและมักอุเทศก์นำชมสถานที่สำคัญในชนเผ่า

4.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในจังหวัดนครพนม มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดในช่วงที่มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ประเพณีไหลเรือไฟ ซึ่งมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าวันละ 1 ชนเผ่า มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต แต่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเยี่ยมชม ทำให้ขาดข้อมูลสำคัญในการนำไปจัดทำพัฒนาการท่องเที่ยว

4.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในชุมชน และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชนเผ่า แต่ยังไม่มีการจัดมุมถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวบอกความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า เพื่อนำไปพัฒนาการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

5) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

จากการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนมต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ สามารถสรุปผลการศึกษาโดยแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

5.1) ด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมมีประวัติความเป็นมาของชนเผ่าที่น่าสนใจ และหลักฐานเกี่ยวกับการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานทำให้สามารถเข้าใจประวัติศาสตร์ของชนเผ่า

มากขึ้น ด้านภาษาและการแต่งกายมีความโดดเด่นมาก เนื่องจากแต่ละชนเผ่ามีภาษาพูดและการแต่งกายที่แตกต่างกัน ในด้านประเพณีและการละเล่นต่างๆ มีความน่าสนใจ สามารถแสดงออกถึงความเป็นชนเผ่าต่างๆ ได้ รูปแบบการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น

5.2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี และมีระบบคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

5.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่า เช่น ตุ๊กตาชนเผ่า ผ้าทอพื้นเมือง สัมปลาชะโด เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมชนเผ่าที่ตนเองสนใจ แต่ขาดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน นอกจากนี้ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวและห้องน้ำสาธารณะที่จัดบริการในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ

5.4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในจังหวัดนครพนม โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ผ่านคู่มือแนะนำเที่ยวจังหวัดนครพนม และเว็บไซต์ของจังหวัดนครพนม

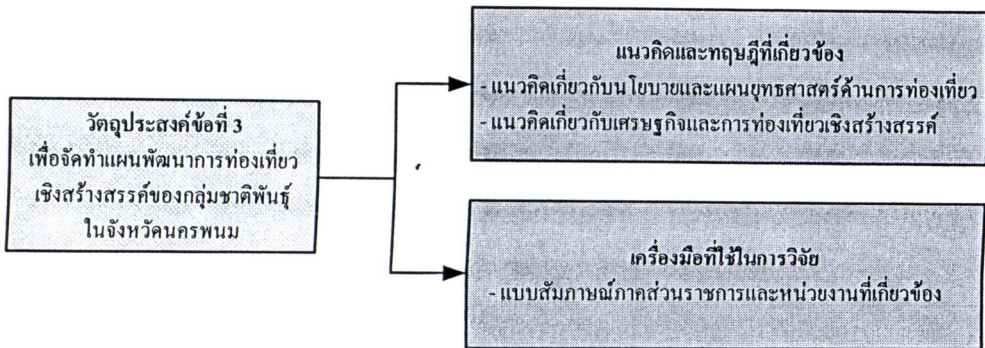
5.5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

นักท่องเที่ยวมีโอกาสร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชนเผ่า และมีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกประทับใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรม แต่ยังไม่มีการจัดมูมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเพื่อนำไปต่อยอดและพัฒนาการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

6.2.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในจังหวัดนครพนม

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม และนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัย และสามารถสรุปผลการศึกษา โดยจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 6.3 สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

1) แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม คือ แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว โดยปรับปรุงจากแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2549), Goeldner and Ritchie (2006), Kerry Godfrey and Jackie Clarke (2000), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ม.ป.ป.), กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ม.ป.ป.) และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2552) และแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยปรับปรุงจากแนวคิดของ UNESCO (2006), Richards and Wilson (2008), Olson and Ivanov (2010) และ John Howkins (2008) เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เป็นการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

2) วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม คือ แบบสัมภาษณ์ภาคส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงกรอบการดำเนินงานและนโยบายของหน่วยงานในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1) แบบสัมภาษณ์ภาคส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ใช้ในการสัมภาษณ์ภาคส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
- สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 4

จังหวัดนครพนม

- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครพนม
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครพนม
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครพนม
- นายกเทศมนตรีตำบลเรณูนคร
- นายกเทศมนตรีตำบลธาตุพนม
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลกุรุคุ
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลโพนจาน
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลไชยบุรี
- นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลอุ่มเหม้า

3) การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง 13 หน่วยงาน สามารถสรุปผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ดังนี้

3.1) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานที่บุกเบิกแนวคิดด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของประเทศไทย ดูแลด้านการสร้างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้ประชาชนได้ต่อยอดความรู้เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งมีการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ เมื่อศึกษาเกี่ยวกับมุมมองด้านการ

พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม พบว่าสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ให้การสนับสนุนด้านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของภูมิภาคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ในส่วนของภาคอีสานได้มีการนำประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาวอีสานมาเป็นจุดสำคัญในการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้ทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม เช่น หมอลำ ฝัดาโชน กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น

3.2) สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ เป็นหน่วยงานต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปกรรมศาสตร์และชาติพันธุ์วิทยา โดยมีการสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างกัน ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็นการจัดนิทรรศการชั่วคราว โดยมีความสอดคล้องกับนิทรรศการหลัก ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ผ่านกิจกรรมที่จัดขึ้น ซึ่งมีความหลากหลายและน่าสนใจ

3.3) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 4

จังหวัดนครพนม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 4 จังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ภายใต้กลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิด “แหล่งเรียนรู้ อู่อารยธรรม” ซึ่งมีการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มสนุก (จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร) โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต

3.4) กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครพนม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครพนม มีการจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อระดมความคิดใน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลซึ่งมีการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และให้ได้ข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงที่ ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวคือ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 แบ่งออกเป็น 3 กลยุทธ์คือ การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว การส่งเสริมฟื้นฟูองค์ความรู้ทางศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และการประชาสัมพันธ์ สร้างตลาดเชิงรุก

3.5) สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครพนม

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครพนม มีการกำหนดแผนพัฒนา โสมสค์ย์ในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม นอกจากนี้ได้มีการกำหนดนโยบายการฟื้นฟูและอนุรักษ์ วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมให้มีการแต่งกายชุด ผู้ไทยทุกวันศุกร์ – อาทิตย์ ของชนเผ่าผู้ไทย การส่งเสริมการจัดสร้างโรงเรียนสอนภาษาไทยแสดที่ อำเภอนาหว้า การจัดอบรมมัคคุเทศก์น้อยและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

3.6) ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครพนม

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดนครพนมเป็นศูนย์กลางของข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ใน จังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์งานทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการพัฒนา องค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนวางแผนการจัดกิจกรรม การแสดงศิลปวัฒนธรรมของ 7 ชนเผ่าในจังหวัดนครพนม ในงานประเพณีไหลเรือไฟ

3.7) เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

3.7.1) เทศบาลตำบลเรณูนคร

เทศบาลตำบลเรณูนครมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภายใต้แนวคิด “เมื่อนำอยู่คู่วัฒนธรรมผู้ไทย” โดยนำวัฒนธรรมเป็นหลักสำคัญในการพัฒนา และบำรุงรักษา เอกลักษณะทางด้านวัฒนธรรมผู้ไทย มีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและอนุรักษ์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชนเผ่าผู้ไทย ดังนี้ การส่งเสริมให้แต่งชุดชนเผ่าผู้ไทยใน วันศุกร์ – อาทิตย์ การเผยแพร่วัฒนธรรมผู้ไทยผ่านสื่อต่างๆ การสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทย การจัด Road Show เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชนเผ่าผู้ไทย การส่งเสริมให้เปิดหลักสูตร ท้องถิ่น เกี่ยวกับภาษาผู้ไทยของโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลเรณูนคร ซึ่งเป็นการอนุรักษ์ รมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

3.7.2) เทศบาลตำบลธาตุพนม

เทศบาลตำบลธาตุพนม เป็นแกนนำหลักในการจัดประเพณีรำบูชาองค์ พระธาตุพนมซึ่งเป็นการแสดงศิลปวัฒนธรรมของ 7 ชนเผ่าในจังหวัดนครพนม เป็นประจำทุกปี การสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ เป็นการวางแผนทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยอีสาน

3.7.3) องค์การบริหารส่วนตำบลกรูคู

องค์การบริหารส่วนตำบลกรูคูมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยกะเลิง ซึ่งเป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่

ภายในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลถูรุ ซึ่งมีการจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรม แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นยังไม่เฉพาะเจาะจงในส่วน of วัฒนธรรมชนเผ่าไทยกะเลิง

3.7.4) องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ มีการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชนเผ่าไทยแสก ผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เช่น การจัดงานกินเตเดน ของชนเผ่าไทยแสก เป็นต้น รวมทั้งการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว แห่งที่ 3 ซึ่งอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ และการจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของชนเผ่าไทยแสกผ่านเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ

3.7.5) องค์การบริหารส่วนตำบลโพนจาน

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนจานมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยโส้ ซึ่งเป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนจาน โดยมีการจัดทำแผนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยโส้ การสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมชนเผ่าไทยโส้เป็นประจำทุกปี การรณรงค์ให้มีการแต่งกายด้วยชุดชนเผ่าไทยโส้ทุกวันศุกร์ในโรงเรียน และหน่วยงานราชการ นอกจากนี้ยังมีการจัดอบรมด้านการท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี

3.7.6) องค์การบริหารส่วนตำบลไชยบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลไชยบุรี มีหน้าที่ดูแลด้านการบริหารงานต่างๆภายในเขตตำบลไชยบุรี ทั้งในด้านของการศึกษา การส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การดูแลรักษาความปลอดภัย ตลอดจนการจัดการระบบสาธารณสุข นอกจากนั้นยังมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อ ซึ่งเป็นชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไชยบุรี เช่น การสนับสนุนงบประมาณด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อ ผ่านกิจกรรมและโครงการต่างๆที่ชุมชนได้เสนอเข้ามา และการพัฒนากลุ่มอาชีพภายในชุมชนให้มีศักยภาพทางการแข่งขันมากขึ้น

3.7.7) องค์การบริหารส่วนตำบลอุ่มเหมา

องค์การบริหารส่วนตำบลอุ่มเหมา มีการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชนเผ่าไทยข่า โดยการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม เช่นการ

จัดงานวันผู้สูงอายุ ซึ่งมีการจัดแสดงวิถีชีวิตของคนในชุมชนและวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยเข้าเป็นประจำทุกปี

6.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม สามารถอภิปรายผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนได้ดังต่อไปนี้

1. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม โดยแยกออกเป็น 7 ชนเผ่า
2. อภิปรายภาพรวมของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
3. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

6.2.1. อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม โดยแยกออกเป็น 7 ชนเผ่า

1) ชนเผ่าผู้ไทย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 51 – 60 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และสมรสแล้ว อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี เนื่องจากมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชน โดยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพใด ๆ ในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าผู้ไทย พบว่า มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.90$) โดยประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่าตนเองและจากหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าทำให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในระดับมาก ประชาชนมีความคิดเห็นว่าภาษาและการแต่งกายของชนเผ่ามีลักษณะโดดเด่นมากที่สุด ความเชื่อและค่านิยมของชนเผ่ามีความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของคนในชนเผ่า และมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปีในระดับมาก สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ภักดิษา อภิสุภกรกุล (2550) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงกับเทศกาลท่องเที่ยวประจำปีของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ พบว่าประเพณีวิถีชีวิต ความเป็นอยู่และวัฒนาอาราม ที่เป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมในปัจจุบัน เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน ศาสนสถานหรือสำนักสงฆ์ ตลอดทั้งงานเทศกาล ประเพณีที่สำคัญในท้องถิ่น เป็นปัจจัยสำคัญในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ชนเผ่าผู้ไทยมีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.77$) ด้านการท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ รองลงมาคือมีถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก สอดคล้องกับสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2549) แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่า ต้องมีการประเมินศักยภาพทางกายภาพและการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ดัชนีชี้วัด คือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว และความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ประชาชนมีความเห็นว่า ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) โดยสถานกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ป้ายสื่อความหมาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อนำชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในชนเผ่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.91$) โดยภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมชนเผ่ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าตลอดทั้งปี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่า

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) โดยประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่าในระดับมาก รองลงมาคือมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษา เรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริงและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการประเมินผลความพึงพอใจและประสิทธิภาพของนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

2) ชนเผ่าไทยกะเลิง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี และมากกว่า 60 ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาสูงสุดชั้นมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม และสมรสแล้ว อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี เนื่องจากมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชน โดยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพใด ๆ ในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ชนเผ่าไทยกะเลิงมีศักยภาพด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.57$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี รองลงมาคือเอกลักษณ์ด้านความเชื่อและค่านิยมของคนในชนเผ่าและเอกลักษณ์ด้านพิธีกรรมทางศาสนา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือลักษณะเด่นของเครื่องแต่งกายประจำ ชนเผ่า สอดคล้องกับ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2549) พบว่าในการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรมีการพิจารณาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ ความต่อเนื่องของการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ความงดงามทางศิลปกรรม ความสามารถในการสืบทอดภูมิปัญญาและองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีที่สืบค้นได้ ความผูกพันต่อท้องถิ่น และความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ของชนเผ่า

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ลักษณะภูมิประเทศที่ทำให้สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาภัยธรรมชาติ รองลงมาคือ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.77$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ถังขยะ รองลงมาคือ สถานที่จอดรถ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 1.90$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เอกลักษ์ณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง รองลงมาคือการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่าผ่านสื่อต่าง ๆ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.66$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รองลงมาคือ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การจัดมูมถ่ายทอดประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวบอกความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า

3) ชนเผ่าไทยแสก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามากที่สุด และประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ติดกับแม่น้ำโขง มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนและอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.86$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความโดดเด่นด้านภาษาของชนเผ่า รองลงมาคือ ลักษณะเด่นของเครื่องแต่งกายประจำชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรม

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.07$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก รองลงมาคือ ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ลักษณะของภูมิประเทศที่ทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ถึงขยะ รองลงมาคือ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ร้านอาหารและเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.61$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า รองลงมาคือ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รองลงมาคือ ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การประเมินผลความพึงพอใจและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง สอดคล้องกับ Richards and Wilson (2006) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พบว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ประยุกต์มาจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเน้นในเรื่องของการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเรียนรู้มีส่วนร่วม และได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยว

4) ชนเผ่าไทยโล่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาสูงสุดชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษามากที่สุด และประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท มีภูมิลำเนาเป็นคนในชุมชน และไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพใดๆ ในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.17$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความโดดเด่นด้านภาษาของชนเผ่า

รองลงมาคือ ลักษณะเด่นของเครื่องแต่งกายประจำชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่า

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.54$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ลักษณะของภูมิประเทศที่ทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ รองลงมาคือ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานกิจกรรม รองลงมาคือ ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ซึ่งสอดคล้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.) ซึ่งในทำการศึกษา การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว โดยในขั้นตอนของการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงความพร้อมด้านการท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากสภาพทั่วไปของพื้นที่ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ข้อมูลของตลาดการท่องเที่ยว และความพร้อมด้านการท่องเที่ยว ซึ่งพิจารณาจากโครงสร้างพื้นฐาน ร้านอาหาร ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว และร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก

(4) ด้านความนิยมนต์แหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมนต์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.56$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าตลอดทั้งปี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่าผ่านสื่อต่างๆ

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รองลงมาคือ มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษา เรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริง

5) ชนเผ่าไทยญ้อ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษามากที่สุด ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว โดยเฉพาะการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาแม่น้ำโขง เช่น ส้มไข่ปลา ส้มปลาชะโด มีรายได้เฉลี่ย 3,001 – 6,000 บาท มีภูมิลำเนาเป็นคนในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความโดดเด่นด้านภาษาของชนเผ่า รองลงมาคือ เอกลักษณะด้านพิธีกรรมทางศาสนา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ลักษณะเส้นทางสถาปัตยกรรม

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.54$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาคือ สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.52$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ถังขยะ รองลงมาคือ ร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ห้องน้ำสาธารณะ

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า รองลงมาคือ เอกลักษณะทางวัฒนธรรมเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่าผ่านสื่อต่าง ๆ

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่มีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.21$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการการท่องเที่ยวของชนเผ่า

รองลงมาคือ ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุดคือ การจัดมุมถ่ายทอด ประสบการณ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวบอกความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าและการระเมินผลความ พึงพอใจและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

6) ชนเผ่าไทยข่า

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาจบมากที่สุด ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท มีภูมิลำเนาเดิมในชุมชนและอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความโดดเด่นด้านภาษารองลงมาคือมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความมีเอกลักษณ์เฉพาะด้านธรรมเนียมการรับประทานอาหารของชนเผ่าและลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรม

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.86$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี รองลงมาคือ ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 1.96$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สถานที่จอดรถ รองลงมาคือ ถึงขยะ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในชนเผ่า

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.16$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า รองลงมาคือ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.35$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รองลงมาคือ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินผลความพึงพอใจและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

7) ชนเผ่าไทยอีสาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษามากที่สุด ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เช่น การจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก มีรายได้เฉลี่ย 3,001- 6,000 บาท มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนในชุมชนและอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.87$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี รองลงมาคือ เอกลักษณ์ด้านพิธีกรรมทางศาสนา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ หลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่า

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 4.19$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ลักษณะของภูมิประเทศที่ทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ รองลงมาคือ ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ร้านอาหาร รองลงมาคือ ร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ป้ายสื่อความหมาย

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ภาพลักษณ์ด้านกรท่องเที่ยวของชนเผ่า รองลงมาคือ ภาพลักษณ์

ด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่า

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว รองลงมาคือ มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษา เรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การประเมินผลความพึงพอใจและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

6.1.2. อภิปรายภาพรวมของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด มีสถานภาพสมรส ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนในชุมชนและอาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 50 ปี ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพใด ๆ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความโดดเด่นด้านภาษาของชนเผ่า รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ หลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่า โดยชนเผ่าที่มีศักยภาพด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์สูงที่สุดคือ ชนเผ่าไทยโส้ รองลงมาคือชนเผ่าผู้ไทย และชนเผ่าที่มีศักยภาพน้อยที่สุดคือ ชนเผ่าไทยกะเลิง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของยศ สันตสมบัติ (2541) กล่าวว่า กลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึงกลุ่มคนที่พูดภาษาเดียวกัน และมีแบบแผนทางวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมมีความโดดเด่นด้านความเชื่อและค่านิยมของชนเผ่า

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.59$) สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ลักษณะของภูมิประเทศที่ทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหา รองลงมาคือ

สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เส้นทางคมนาคมภายในแหล่งท่องเที่ยว โดยชนเผ่าที่มีศักยภาพสูงที่สุดคือ ชนเผ่าไทยอีสาน รองลงมาคือ ชนเผ่าไทยแสก และชนเผ่าที่มีศักยภาพด้านกายภาพของพื้นที่น้อยที่สุดคือ ชนเผ่าไทยกะเลิง

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ประชาชนมีความเห็นว่าศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.56$) โดยมีการจัดศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวมีค่อนข้างน้อย โดยชนเผ่าที่มีศักยภาพสูงที่สุดคือ ชนเผ่าไทยโส้ รองลงมาคือ ชนเผ่าไทยอีสาน และชนเผ่าที่มีศักยภาพน้อยที่สุดคือ ชนเผ่าไทยกะเลิง

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) พบว่า กลุ่มชาติพันธุ์มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และมีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ได้ศึกษาองค์ประกอบหรือส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวว่าต้องมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว และมีการนำเสนอภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้จากข่าวสารและการเผยแพร่ข้อมูลจากผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว โดยชนเผ่าที่มีศักยภาพสูงที่สุดคือ ชนเผ่าผู้ไทย รองลงมาคือชนเผ่าไทยแสก และชนเผ่าที่มีศักยภาพน้อยที่สุดคือชนเผ่าไทยกะเลิง

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่มีศักยภาพน้อย ($\bar{X} = 2.40$) โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยว และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมของชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rossitza Ohridska-Olson and Stanislav Ivanov (2010) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการประยุกต์ใช้ในบัลแกเรีย พบว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มุ่งเน้นที่นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะ (Niche Interests) และให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมและการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ โดยชนเผ่าที่มีศักยภาพสูงที่สุดคือ ชนเผ่าไทยโส้ รองลงมาคือชนเผ่าไทยแสก และชนเผ่าที่มีศักยภาพน้อยที่สุดคือ ชนเผ่าไทยข่า

6.1.3 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน

ด้านข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีรายได้เฉลี่ย 9,001 – 12,000 บาท ต่อเดือน พาหนะที่ใช้ในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในครั้งนี้คือรถยนต์ส่วนบุคคล/รถเช่า

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.82$) นักท่องเที่ยวเห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนเผ่ามีความน่าสนใจ มีความโดดเด่นด้านภาษาและประเพณีที่สำคัญของชนเผ่า มีค่านิยมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชนเผ่าที่น่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา พันสนอก (2538) ได้วิจัยวัฒนธรรมชาวไทโซ้ย บ้านอากาศ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร พบว่า วัฒนธรรมด้านคตินิยม ชาวโซ้ยได้รับการสืบทอดจากบรรพบุรุษในด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความเมตตา การทำงานและการช่วยเหลือเกื้อกูลกันวัฒนธรรมด้าน เณตกรรม ชาวไทโซ้ยมีการปฏิบัติตามจารีตประเพณีเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ เช่นการนับถือผี การผัดผัจะทำให้ผัดโทษ เชื่อเรื่องฤกษ์ยาม ยึดถือระบบอาวุโส เชื่อฟังผู้ใหญ่ เชื่อในเรื่องขวัญ เชื่อว่าคน สัตว์ สิ่งของ มีขวัญประจำ การเรียกขวัญมาอยู่กับเจ้าของจะทำให้เจ้าของมีความสุข ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ

(2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ด้านกายภาพของพื้นที่ที่มีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.70$) โดยพบว่าถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี และลักษณะของภูมิประเทศทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่าในการประเมินด้านศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อจัดอันดับความสำคัญต้องพิจารณาด้านกายภาพของพื้นที่ ได้แก่ ที่ตั้งของทรัพยากรการท่องเที่ยว และการเข้าถึงของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความใกล้/ไกลจากตัวเมือง และความสะดวกปลอดภัยในการเข้าไปชมทรัพยากรท่องเที่ยวนั้น

(3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพปานกลาง

($\bar{X} = 3.08$) โดยพบว่า มีการจัดบริการทางการท่องเที่ยวไว้ในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีสถานที่จอดรถ ร้านอาหาร และการจัดจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกของชนเผ่าแก่นักท่องเที่ยว สอดคล้องกับแนวคิดของธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร (2512) พบว่าได้แบ่งองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้เป็นเครื่องชี้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 4 อย่าง คือ 1) ปัจจัยเชิงใจหลักของการท่องเที่ยว 2) ปัจจัยประกอบ 3) ปัจจัยสนับสนุนและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ที่พักแรม อาหาร การสื่อความหมาย การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สถานบันเทิง ร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก 4) ปัจจัยทางโครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคม

(4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพมาก ($\bar{X} = 3.50$) โดยพบว่า มีภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมชนเผ่าที่โดดเด่น สอดคล้องกับแนวคิดของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) พบว่าในการประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวด้านความนิยมของทรัพยากรท่องเที่ยว ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความมีชื่อเสียงของทรัพยากรการท่องเที่ยว ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในทรัพยากรท่องเที่ยว และภาพลักษณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยพิจารณาถึงความรู้สึกนึกคิดและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อทรัพยากรท่องเที่ยวนั้น

(5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ที่มีศักยภาพปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) โดยพบว่า นักท่องเที่ยวมีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ UNESCO (2006) ซึ่งกล่าวในที่ประชุมเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ว่า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มุ่งเน้นการสัมผัสวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่าเป็นคนในท้องถิ่นนั้น ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นั้นต้องมีการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมนั้น ๆ กับนักท่องเที่ยวผ่านการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลเพื่อจัดทำ “แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม” โดยการสำรวจข้อมูลภาคสนาม การสัมภาษณ์ผู้รู้ ภาคส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย โดยแยกออกเป็น 5 ด้านดังต่อไปนี้

1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ในแต่ละชนเผ่าควรมีการรวบรวมศิลปวัตถุในชุมชนให้เป็นหมวดหมู่ มีทะเบียนมีหลักฐานที่ชัดเจน ค้นคว้าได้ และควรมีการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมอย่างจริงจัง สร้างความตระหนักให้คนรุ่นหลังเห็นความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการสืบสานโดยใช้กระบวนการอนุรักษ์แบบมีส่วนร่วมจากชุมชนแต่ละแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น และให้แต่ละกลุ่มมีโอกาสนำเสนอผลงานเพื่อสืบสานความงดงามทางสุนทรียศาสตร์การอนุรักษ์การแต่งกายประจำชนเผ่า โดยกำหนดวันที่สวมใส่ชุดชนเผ่า เพื่อให้คนในชนเผ่าตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชนเผ่า การจัดทำพจนานุกรมภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ได้ และการจัดสัปดาห์วัฒนธรรมชนเผ่าเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนประเพณี และวัฒนธรรมระหว่างชนเผ่าและนักท่องเที่ยว ตลอดจนผู้ที่สนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าไทยกะเลิงควรมีการจัดเก็บเอกสารและหลักฐานต่างๆ ของชนเผ่า เพื่อทำการอนุรักษ์ให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยด้านศักยภาพของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ในระดับน้อย

2) ด้านกายภาพของพื้นที่

ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ค่อยสะดวกสบาย ขาดผู้ดูแลสภาพทางกายภาพอย่างต่อเนื่อง ควรมีการประสานความร่วมมือกับภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น โดยภาพรวมแล้วสภาพพื้นที่การท่องเที่ยวยังต้องปรับปรุงอีกมาก ทั้งสภาพพื้นที่และสถานที่ในแต่ละพื้นที่ต้องมีจุดเด่นที่ชัดเจน มีการรวมกลุ่มของชนเผ่าที่เป็นเอกลักษณ์ และจัดให้มีการจำลองวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในลักษณะของพิพิธภัณฑ์มีชีวิต นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนสามารถเชื่อมโยงกับชนเผ่าอื่นๆ ในจังหวัดนครพนม และควรมีการจัดสภาพภูมิทัศน์ให้กลมกลืนกับวัฒนธรรมชนเผ่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าไทยกะเลิงควรมีการพัฒนาด้านกายภาพของพื้นที่เพื่อจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยด้านกายภาพของพื้นที่ต่ำที่สุด

3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว

ควรมีการเพิ่มจุดบริการสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำสาธารณะ หรือจุดบริการข้อมูล เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกในการท่องเที่ยว ควรมีการฝึกอบรม และจัดตั้งชมรมผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง นอกจากนี้ควรมีการจัดระดับมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม การพัฒนารูปแบบสินค้าที่ระลึกที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าให้มากขึ้น ซึ่งในภาพรวมแล้วยังมีศักยภาพน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าไทยกะเลิงซึ่งมีค่าเฉลี่ยศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการทางการท่องเที่ยวในระดับน้อยที่สุด จึงควรมีการจัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่จำเป็นในแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว

มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวเฉพาะในช่วงเทศกาลเท่านั้น จึงควรมีการวางแผนการประชาสัมพันธ์ จัดหาผู้นำเที่ยวแต่ละแหล่งโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม นอกจากนี้ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของวัฒนธรรมชนเผ่าในระดับโรงเรียน และระดับจังหวัด เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอันดีงามของชนเผ่า โดยจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวของชนเผ่าในรูปแบบของคู่มือการท่องเที่ยวออนไลน์ในเว็บไซต์ของชนเผ่า และในรูปแบบของคู่มือที่แจกให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนมส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี นักท่องเที่ยวส่วนมากจึงเป็นกลุ่มวัยกลางคน จึงควรมีการนำศิลปวัฒนธรรม ที่โดดเด่นมาพัฒนาเพื่อเพิ่มกลุ่มผู้สนใจให้เดินทางมาท่องเที่ยวให้มากขึ้น ซึ่งชนเผ่าที่ต้องมีการพัฒนาในด้านนี้อย่างเร่งด่วนที่สุดคือ ชนเผ่าไทยกะเลิง เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยของศักยภาพด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่ำที่สุด

5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

ควรมีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรให้ความรู้แก่คนในพื้นที่ซึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนี้อยู่ ทำให้ขาดการระดมความคิดจากหลายๆ กลุ่ม ทำให้การพัฒนาเกิดขึ้นช้า เนื่องจากการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์มีน้อย เคยปฏิบัติอย่างไรก็ทำเช่นเดิม ซึ่งควรเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนเผ่าไทยข่า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ในระดับน้อยที่สุด จึงควรมีการจัดทำแผนงานและโครงการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

1. ขั้นตอนที่ 1 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจข้อมูลภาคสนาม แบบสัมภาษณ์ผู้รู้ แบบสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ทำการวิจัยและแบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนม ทั้ง 5 ด้านคือ

- 1) ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- 2) ด้านกายภาพของพื้นที่
- 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว
- 4) ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว
- 5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

สามารถระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม เพื่อนำไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม ดังนี้

1. กระบวนการจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

1.1) ชนเผ่าผู้ไทย

ตารางที่ 6.1 กระบวนการจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าผู้ไทย

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
1. ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์	- มีการจัดโครงการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าอย่างต่อเนื่อง เช่น การอนุรักษ์ภาษาผู้ไทย การแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองผู้ไทยทุกวันศุกร์ – อาทิตย์ - ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าผู้ไทยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง เช่น การฟ้อนผู้ไทย เป็นต้น	- มีการสวมใส่ชุดพื้นเมืองประจำชนเผ่าในวันที่กำหนดเท่านั้น ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันอื่นๆ ไม่ได้สัมผัสถึงเอกลักษณ์ด้านการแต่งกายของชนเผ่าผู้ไทย - หลักฐานสำคัญเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานยังไม่มีการจัดเก็บ และจัดทำทะเบียน โบราณวัตถุอย่างเป็นระบบ	- รมร่งค์ให้มีการสวมใส่ชุดประจำชนเผ่ามากขึ้น ซึ่งอาจมีการจัดประกวดการออกแบบการตัดเย็บชุดประจำชนเผ่าเพื่อให้มีหลากหลายรูปแบบแต่ยังคงความเป็นชนเผ่าผู้ไทยไว้ - จัดเก็บและทำทะเบียน โบราณวัตถุให้กับหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าผู้ไทยอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 6.1 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าผู้ไทย (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- มีการปรับปรุงถนนเพื่อเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพดี มีไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอ - สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ	- มีรถโดยสารประจำทางที่จะเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวโดยตรงมีจำนวนน้อย	- ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขอเพิ่มเที่ยวรถประจำทางที่จะเดินทางเข้าสู่อำเภอเรณูนครให้มากขึ้น
3. ด้านถึงอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	- มีการสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าผู้ไทยเพื่อให้ความรู้แก่ผู้สนใจ นอกจากนี้ยังมีการสร้างโรงละครเมืองเวและเวทีแสดงศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับชมบริเวณวัดพระธาตุเรณูนครอีกด้วย	- มีที่พักและร้านอาหารไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว - รูปแบบของสินค้าและของที่ระลึกมีลักษณะเหมือนกันเกือบทุกร้านขาดความแปลกใหม่ของรูปแบบผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์	- พัฒนาที่พักและร้านอาหารของชนเผ่า ให้มีความกลมกลืนกับลักษณะทางวัฒนธรรม - พัฒนารูปแบบสินค้าและของที่ระลึกให้มีความแปลกใหม่และบ่งบอกถึงความ เป็นชนเผ่าผู้ไทย

ตารางที่ 6.1 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าผู้ไทย (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
4. ด้านความนิยมต่อแหล่ง ท่องเที่ยว	- เป็นที่รู้จักของคนในจังหวัดนครพนม และภูมิภาคอื่น ๆ จากการนำเสนอ ภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ต	- มีระบบการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเยี่ยมชม และศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่ายังไม่ ดีเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีการแยกแยะ ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลไป ปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวได้ไม่เต็มพื้นที่	- จัดทำฐานข้อมูลของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในชนเผ่า อย่างเป็นระบบ และมีความทันสมัย สามารถนำมาใช้อ้างอิงและนำมา ประกอบการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวของชนเผ่าผู้ไทยในปี ต่อไปได้

ตารางที่ 6.1 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าผู้ไทย (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพื้นที่	- ประชาชนให้ความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยวของชนเผ่าเป็นอย่างดี - มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นอย่างดี	- มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเพื่อต่อยอดความรู้เชิงสร้างสรรค์ยังมีไม่มากนัก - การจัดมุมประสบการณ์และการประเมินผลหลังการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งยังมีน้อย	- พัฒนากิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีการระบุกลุ่มเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน - จัดมุมถ่ายทอดความคิดเห็นและประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวตลอดจนประเมินผลความพึงพอใจหลังการทำกิจกรรมทางการท่องเที่ยวทุกครั้งเพื่อนำมาพัฒนาในการจัดการท่องเที่ยวครั้งต่อไป

1.2) ชนเผ่าไทยกะเลิง

ตารางที่ 6.2 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยกะเลิง

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์	- ชนเผ่าไทยกะเลิงมีเอกลักษณ์ ด้านภาษา เอกลักษณ์ทางความเชื่อ และเอกลักษณ์ด้านธรรมเนียม การรับประทานอาหารที่โดดเด่น - มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า ไทยกะเลิงร่วมกับจังหวัดนครพนมเป็น ประจำปี	- ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมาค่อนข้างน้อย - กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมส่วนมากยังไม่แบ่งออก ถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่าอย่างชัดเจน	- จัดโครงการที่เกี่ยวข้องกับ การให้ ความรู้ด้านมรดกวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยกะเลิง เพื่อให้คนชนเผ่าตระหนักถึง ความสำคัญของเอกลักษณ์และ วัฒนธรรมของชนเผ่า

ตารางที่ 6.2 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของผ้าไทยกะลิง (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - อยู่ห่างจากตัวเมืองนครพนมเพียง 25 กิโลเมตร มีเส้นทาง การเข้าถึงที่สะดวก - สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี - ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ไม่มีรถบริการจากถนนเส้นหลักเข้าสู่ชุมชน	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดรถบริการนักท่องเที่ยวจากถนนเส้นหลักเข้าสู่ชุมชน
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - มีสถานที่จอดรถและถึงขยะในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมผ้า ที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลได้ - ป้ายบอกทางเพื่อเข้ามายังชุมชนมีจำนวนน้อย	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำโครงการ สร้างศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าที่รวบรวมข้อมูลทั้งหมดของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวและคนในชุมชนเข้ามาศึกษาข้อมูลได้

ตารางที่ 6.2 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยกะเลิง (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
4. ด้านความนิยมต่อแหล่ง ท่องเที่ยว	- เป็นที่รู้จักของคนในจังหวัดนครพนม และภูมิภาคอื่น ๆ จากการนำเสนอ วัฒนธรรมของชนเผ่าผ่านโครงการที่ ศูนย์วัฒนธรรมและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จัดขึ้น	- ไม่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและ ศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า - มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา ท่องเที่ยวเฉพาะในช่วงที่มีการจัดงาน ประจำปีเท่านั้น	- จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของชนเผ่าให้เป็นที่ รู้จักผ่านสื่อต่าง ๆ
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพื้นที่	- ประชาชนให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ของชนเผ่าทุกครั้ง	- ยังไม่มีการเปิดโอกาสให้ นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิด การพัฒนาและต่อยอดความคิด สร้างสรรค์ - ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม ของชนเผ่าและไม่มีการจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากนัก	- จัดทำแผนงานและโครงการที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ โดยต้องสอดคล้อง กับแผนการดำเนินงานระดับต่าง ๆ

1.3) ชนเผ่าไทยแสก

ตารางที่ 6.3 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยแสก

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์	- มีเอกลักษณ์เฉพาะด้านภาษา การแต่งกาย และวัฒนธรรมชนเผ่าที่โดดเด่นในจังหวัดนครพนม - มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นประจำทุกปี เช่น การจัดพิธีบวงสรวงโองมู๋ ที่ศาลเจ้าเดन्हั่ววโองมู๋ ซึ่งมีการแสดงแสงเต็นสาก ให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจได้รับชม	- ประเพณีและพิธีกรรมบางอย่างมีความเปลี่ยนแปลงไปมากเนื่องจากถูกกลืนจากวัฒนธรรมใหม่	- จัดโครงการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยแสกในรูปแบบของกิจกรรมย่อยในทุกเดือน เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลของชนเผ่าได้สะดวก

ตารางที่ 6.3 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยแสก (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- ตั้งอยู่บนเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างตัวเมืองนครพนมและสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 3 - ถนนอยู่ในสภาพดีมาก สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก - มีรถประจำทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยววันละหลายเที่ยว - ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สามารถท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ตลอดทั้งปี	- มีป้ายบอกทางเพื่อเดินทางไปยังหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสกจำนวนน้อย	- ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำป้ายบอกทางเพื่อเดินทางไปหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสกให้มากขึ้น

ตารางที่ 6.3 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยแสก (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	- มีหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยแสกที่รวบรวมข้อมูลของชนเผ่าไทยแสกไว้ทั้งหมด - มีการดำเนินการจัดสร้างโฮมสเตย์ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยแสกให้นักท่องเที่ยวได้ชมและทดลองทำด้วยตนเอง	- เจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำและดูแลหมู่บ้านวัฒนธรรมมีจำนวนน้อย - มีร้านอาหารและหอน้ำสาธารณะไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย	- จัดอบรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง - เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว มาให้ความรู้เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวภายในชนเผ่า
4. ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว	- เอกสิทธิ์นักท่องเที่ยววัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง - มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของชนเผ่าผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	- ข้อมูลที่นำเสนอผ่านสื่อ เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นข้อมูลที่ค่อนข้างเก่า - ไม่ค่อยมีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นปัจจุบันมากนัก	- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำการตลาดผ่านสื่อ - ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ให้นักับบุคลากรที่เกี่ยวข้องและดูแลด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่า

ตารางที่ 6.3 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยแสก (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพื้นที่	- ประชาชนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี - มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชนเผ่า เช่น กลุ่มแม่บ้านตุ๊กตาชนเผ่าไทยแสก เป็นต้น - มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า เสริมกันกับเป็นคนในชนเผ่า	- ยังไม่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่แต่ละครั้งอย่างชัดเจน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า	- จัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เป็นในลักษณะของการต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ให้มากขึ้น - จัดทำแผนการรองรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่

1.4) ชนเผ่าไทยโล่

ตารางที่ 6.4 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยโล่

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
1. ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์	-ชนเผ่าไทยโล่มีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชนเผ่า -มีการใช้ภาษาโล่ติดต่อสื่อสารกันทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ -คนในชนเผ่าร่วมกันอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่า -ผ่านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี เช่น การรำโล่ทั้งบั้ง พิธีเซงเซนาม เป็นต้น -มีการณรงค์ให้สวมใส่ชุดประจำชนเผ่าไทยโล่ทุกวันศุกร์ภายในหน่วยงานราชการและสถานศึกษา	- ยังไม่มีการจดสิทธิบัตรลายผ้าของชนเผ่า ซึ่งในอนาคตอาจมีการลอกเลียนแบบจนทำให้เอกลักษณ์ของผ้าทอชนเผ่าไทยโล่สูญหายไป	- จัดทำแผนปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่า - จัดอบรมให้ความรู้เรื่องสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาแก่คนในชนเผ่าและหน่วยงานท้องถิ่นที่ดูแลในด้านนี้

ตารางที่ 6.4 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยโล๊ะ (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- สามารถเชื่อมโย่งไปยังแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยโล๊ะในจังหวัดสกลนครได้สะดวก - สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ	- ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในบางช่วงมีสภาพไม่สมบูรณ์คือ มีหลุมขนาดใหญ่ ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ - ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น รถโดยสารประจำทาง มีจำนวนน้อย	- จัดทำแผนปฏิบัติงานยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสภาพกายภาพของพื้นที่ให้มีความปลอดภัย

ตารางที่ 6.4 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยโล๊ะ (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - มีศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าไทยโล๊ะบริเวณวัดโพนทราย ซึ่งเป็แหล่งรวบรวมข้อมูลของชนเผ่าไทยโล๊ะในอำเภอโพนสวรรค์ - มีการจัดนิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชนเผ่าไทยโล๊ะในด้านต่างๆ - มีสถานกิจกรรมบริเวณวัดโพนทรายเพื่อทำกิจกรรมของชนเผ่าไทยโล๊ะ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทาง โดยไม่ได้แจ้งกับทางวัดโพนทรายล่วงหน้า อาจไม่ได้เข้าชมในส่วนของห้องเก็บเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าไทยโล๊ะบริเวณบ้านโพนจานและโพนเจริญ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ประสานงานกับโรงเรียนใกล้เคียงเพื่อจัดอบรมมัคคุเทศก์น้อย เพื่อผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาปฏิบัติหน้าที่ให้คำแนะนำภายในศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เวลาว่างในวันหยุดมาทำกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ได้

ตารางที่ 6.4 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยโล่ (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
4. ด้านความนิยมต่อแหล่ง ท่องเที่ยว	- เอกอัครราชทูตทางวัฒนธรรมชนเผ่า ไทยโล่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางใน จังหวัดนครพนม - มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาศึกษา ข้อมูลเกือบตลอดทั้งปี โดยส่วนมาก เป็นนักศึกษาและนักวิจัย	- มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้าน วัฒนธรรมชนเผ่าผ่านสื่อต่างๆ ค่อนข้างน้อย	- ประสานความร่วมมือกับสถาบัน บริหารและจัดการองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ในการจัดอบรม ด้านการนำเสนอภาพลักษณ์ วัฒนธรรมชนเผ่าอย่างสร้างสรรค์ ผ่านสื่อต่างๆ
5. ด้านการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่	- มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว เรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็น คนในชนเผ่า ผ่านกิจกรรมทาง การท่องเที่ยว โดยมีการให้ไปใช้ชีวิต ในบ้านของคนในชนเผ่า โดยเรียกว่า ลูกแก้ว และมีพ่อแก้ว แม่แก้ว เป็น ผู้ดูแล	- กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมของชนเผ่าให้นักท่องเที่ยว เข้ามาศึกษา เรียนรู้ ยังมีจำนวนน้อย	- จัดโครงการฝึกอบรมอาชีพที่ เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของ ชนเผ่าและการท่องเที่ยวให้ มากขึ้น เพื่อให้ مردمควัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชนเผ่าได้รับ การอนุรักษ์ให้สูญหายไป

1.5) ชนเผ่าไทยญ้อ

ตารางที่ 6.5 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยญ้อ

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์	- ลักษณะของการแต่งกายประจำชนเผ่าและภาษาญ้อ มีเอกลักษณ์โดดเด่น - มีประเพณีที่น่าสนใจคือการแห่ต้นดอกไม้วັນสงกรานต์ ซึ่งเป็นประจำเพณีสัปดาห์ของชนเผ่าไทยญ้อ - มีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชนเผ่าต่าง ๆ ในจังหวัดนครพนมเป็นประจำทุกปี	- เอกกฤษฎีการด้านความเชื่อและค่านิยมของชนเผ่าบางอย่างถูกกลืนจากวัฒนธรรมใหม่ที่เขาเข้ามา	- สร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมร่วมกับชนเผ่าต่าง ๆ ในจังหวัดนครพนม ในการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ - สร้างความร่วมมือกับคนในชุมชนในการพัฒนาการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อ

ตารางที่ 6.5 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยญ้อ (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่าอื่นๆ ได้สะดวก เช่น ชนเผ่าไทยโซ่ และไทยแสก - แม้จะอยู่ติดกับแม่น้ำโขง แต่สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี - ไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ - เส้นทางคมนาคมขนส่งในแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพดี	- ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น รถโดยสารประจำทาง ยังมีจำนวนไม่มากนัก	- จัดทำแผนปฏิบัติการสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวร่วมกับชนเผ่าอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	- มีศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าไทยญ้อที่โรงเรียนอุเทนพัฒนา - เป็นสถานที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อไว้ทั้งหมดและมีของที่ระลึกที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ	- ไม่มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว - ไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและขาดมัคคุเทศก์นำชมสถานที่สำคัญในชนเผ่า	- จัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในชนเผ่า เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่า

ตารางที่ 6.5 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยญ้อ (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
4. ด้านความนิยมของแหล่ง ท่องเที่ยว	- มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า ที่ทางจังหวัดนครพนมจัดขึ้นทุกปี - เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณปากน้ำซึ่งเป็นแม่น้ำสองสี ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี	- การนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชนเผ่าไทยญ้อผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต	- จัดทำโครงการเพื่อประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดนครพนม ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยของชนเผ่าไทยญ้อ
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพื้นที่	- มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชนเผ่าไทยญ้อ	- ยังไม่มีการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม และยังไม่มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมของชนเผ่าไทยญ้อมากนัก	- สร้างความร่วมมือกับคนในชุมชนในการระดมความคิดเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่

1.6) ชนเผ่าไทยข่า

ตารางที่ 6.6 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยข่า

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์	- มีภาษาและการแต่งกายที่เป็น เอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่า - มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า ในวันผู้สูงอายุเป็นประจำทุกปี	- เหลืออยู่ไม่ถึง 20 หลังคาเรือนที่เป็น ชนเผ่าไทยข่า เนื่องจากจังหวัด มุกดาหารได้แยกตัวออกจากจังหวัด นครพนม ทำให้อำเภอคงหลงไปขึ้น สังกัดกับ จังหวัดมุกดาหารจึงทำให้ ประชากร ชนเผ่าไทยข่าเหลือจำนวน น้อย	- จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ทุกเดือน โดยอาจจัดเป็น นิทรรศการชั่วคราวในแต่ละเดือน เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ สามารถเข้ามาศึกษาข้อมูลและ ร่วมกิจกรรมทางท่องเที่ยวได้
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่ง ท่องเที่ยวอื่น ได้สะดวก เช่น วัดพระธาตุพนม เป็นต้น - ถนนเชื่อมระหว่างเส้นทางมีคุณภาพดี	- ยังไม่มีการจัดระบบมิตส์ภายใน ชนเผ่าที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทาง การท่องเที่ยว	- ปรับปรุงระบบมิตส์ให้เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมทางท่องเที่ยว ของชนเผ่าโดยให้ความกลมกลืน และไม่ทำลายทัศนียภาพ ตลอดจน สภาพความเป็นอยู่ของคนใน ชนเผ่า

ตารางที่ 6.6 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยป่า (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - มีหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าไทยป่าบ้าน โสภเมว ซึ่งจัดตั้งโดยสภาวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ขาดเจ้าหน้าที่และมีบุคลากรที่คอยให้คำแนะนำและนำชมแหล่งท่องเที่ยว - ไม่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน - ไม่มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกของชนเผ่า - ไม่มีห้องน้ำสาธารณะไว้บริการนักท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - จัดทำแผนพัฒนาและยกระดับมาตรฐานบริการของชนเผ่า - จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ในการพัฒนากิจกรรมสินค้าและของที่ระลึกของชนเผ่าร่วมกับสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
4. ด้านความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - มีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมชนเผ่าผ่านการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมชนเผ่าที่ทางจังหวัดนครพนมจัดขึ้น ในช่วงที่มีการจัดประเพณีไหลเรือไฟ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - ไม่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า - ไม่มีแผนการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชนเผ่า	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - จัดระบบเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อให้จำแนกประเภทและความสนใจของนักท่องเที่ยว อันเป็นพื้นฐานของการระบุกลุ่มตลาดเป้าหมายเพื่อดำเนินแผนกลยุทธ์

ตารางที่ 6.6 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยข่า (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพหุ	- มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าแก่ นักท่องเที่ยว ในวันผู้สูงอายุเป็นประจำ ทุกปี	- ไม่มีการจัดกิจกรรมทาง การท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเป็น รูปธรรม - มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่ให้ นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาศึกษา วัฒนธรรมของชนเผ่าจำนวนน้อย - ยังไม่มีการจัดมูมถ่ายทอด ประสบการณ์และประเมินผลความ พึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมของ ชนเผ่า	- จัดโครงการฝึกอบรมอาชีพที่ เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่า เพื่อให้เป็นแหล่งข้อมูลที่ นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถ เข้ามาศึกษาและเรียนรู้เสมือนกับ เป็นคนในชนเผ่า - ประเมินผลความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวหลังจากเข้าร่วม กิจกรรมของชนเผ่าทุกครั้ง เพื่อให้ มีการนำไปปรับปรุงและ พัฒนาการจัดกิจกรรมทาง การท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

1.7) ชนเผ่าไทยอีสาน

ตารางที่ 6.7 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยอีสาน

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์	- มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี - มีเอกลักษณ์โดดเด่นทั้งในด้านภาษา การแต่งกาย อาหารตลอดจนค่านิยมและความเชื่อในการดำเนินชีวิต	- วัฒนธรรมบางอย่างของชนเผ่าไทย อีสานถูกกลืนจากวัฒนธรรมใหม่ เช่น การใช้ภาษา การแต่งกาย เป็นต้น	- จัดกิจกรรมสัปดาห์อนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมชนเผ่า
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี - เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัดนครพนมและไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ สามารถท่องเที่ยว	- ยังไม่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนเพื่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวของชนเผ่า	- พัฒนาป้ายบอกทางให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 6.7 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยอีสาน (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. ด้านสิ่งแวดล้อมและสวัสดิการทางท่องเที่ยว	- มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสวัสดิการทางท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ เนื่องจากอำเภอธาตุพนมเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนครพนม	- ยังไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อดูแลและให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวของชนเผ่า	- จัดทำแผนอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่า เพื่อให้มีความรู้ และทำให้เกิดการจัดการด้านบุคลากรที่ดูแลและให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ
4. ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว	- เอกอัครราชทูตต่างประเทศจำนวนมากให้ความสนใจมาท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี เนื่องจากนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาสัมผัสการองค์พระธาตุพนม	- นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมมาท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นหลัก ทำให้การท่องเที่ยวเชิงศาสนาเป็นหัวใจของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชนเผ่าถูกลดความสำคัญลงไป	- พัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เพื่อให้เป็นทางเลือกของนักท่องเที่ยว ในการเข้ามาศึกษาวัฒนธรรมของชนเผ่า

ตารางที่ 6.7 การระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยอีสาน (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. ด้านการท่องเที่ยว สร้างสรรค์ในพื้นที่	- มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมชนเผ่าให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติจริงได้ - ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชนเผ่า	- ยังไม่มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว - มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ไม่มากนัก - ยังไม่มีการประเมินผลความพึงพอใจและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง	- สร้างรูปแบบของกิจกรรมให้มีหลากหลายและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

1.8) สรุปผลการระบุจุดเด่นและปัญหาของศักยภาพทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
ตารางที่ 6.8 สรุปผลการการระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
1. ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์	- มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมา และศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นลายลักษณ์อักษร สามารถสืบค้นข้อมูลได้สะดวก - มีลักษณะด้านสุนทรียศาสตร์ที่มีความโดดเด่น เช่น ภาษา ลักษณะทางสถาปัตยกรรม เครื่องแต่งกาย ประจักษ์ชนเผ่า และศิลปหัตถกรรมของชนเผ่า - มีความเชื่อและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่มีความน่าสนใจ เช่น พิธีเหยาเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บ	- หลักฐานสำคัญเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานยังไม่มีการจัดเก็บ และทำทะเบียน โบราณวัตถุอย่างเป็นระบบ - ในบางชนเผ่ายังไม่ส่งเสริมและรณรงค์ให้แต่งกายด้วยชุดประจำชนเผ่าอย่างจริงจัง ทำให้วัฒนธรรมด้านการแต่งกายด้วยชุดประจำชนเผ่า - ในบางชนเผ่าเหลือประชากรที่เป็นคนในชนเผ่าเพียงไม่กี่หลังคาเรือน ทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดทำแผนพัฒนาและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่า	- จัดทำแผนการอนุรักษ์และพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้สอดคล้องกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น จังหวัด ภูมิภาค และระดับประเทศ - ขอความร่วมมือในการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานด้านการตั้งถิ่นฐานของชนเผ่าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศิลปากร เป็นต้น

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
1. ด้านคุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)	- มีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าที่จัดขึ้นโดยจังหวัดนครพนมทุกปี เช่น การรำบูชาพระธาตุพนม - มีการแสดงของทั้ง 7 ชนเผ่าเพื่อชูชาติวงศ์พระธาตุพนม - มีการจัดกิจกรรมของชนเผ่าที่ยึดหลักฮีตสิบสอง คองสิบสี่ อย่างเคร่งครัด - แต่ละชนเผ่ามีการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าเป็นประจำทุกปี	- การถูกกลืนจากวัฒนธรรมใหม่ที่เข้ามา เช่น ภาษา การแต่งกาย การรับประทานอาหาร ค่านิยมในการก่อสร้างที่อยู่อาศัย เป็นต้น - กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมส่วนมากยังไม่แบ่งจนถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่าอย่างชัดเจน - ยังไม่มีการจัดสิทธิบัตรเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น ลายผ้าของชนเผ่า ซึ่งอาจทำให้เกิดการลอกเลียนแบบจนทำให้เอกลักษณ์ของผ้าทอชนเผ่าสูญหายไป	- กำหนดแผนงานย่อยด้านการอนุรักษ์คุณค่าของมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ร่วมกับแผนพัฒนาหลักของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - พัฒนาหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าบริเวณตำบลหนองญาติ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้วิถีชุมชนเด่นทางวัฒนธรรมของชนเผ่าด้านต่างๆ ให้มากขึ้น - ให้ความรู้เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาให้กับคนในชนเผ่า

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. ด้านกายภาพของพื้นที่	- สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวก - ลักษณะของภูมิประเทศทำให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีไม่มีปัญหาเรื่องภัยธรรมชาติ - ถนนเชื่อมเส้นทางระหว่างแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในสภาพปานกลางถึงดีมาก	- ระบบคมนาคมขนส่งที่บริการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น รถประจำทางมีจำนวนน้อยและในบางพื้นที่ไม่มีการจัดรถบริการที่เข้าถึงภายในตัวชุมชน - เส้นทางทางการขนส่งภายในชนเผ่าในบางพื้นที่มีสภาพยังไม่ดีเท่าที่ควร เช่นมีหลุมขนาดใหญ่ ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุแก่ผู้มาท่องเที่ยวที่ไม่ชำนาญเส้นทางได้ - ป้ายบอกทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย	- พัฒนาสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงระหว่างชนเผ่าในจังหวัดนครพนม - ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดประจําทางเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละชนเผ่า - ปรับปรุงเส้นทางทางการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพดี แต่ให้มีความกลมกลืนและไม่ทำลาย สภาพภูมิทัศน์ของชนเผ่า

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการระบุดูจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางท่องเที่ยว	- สภาพวัฒนธรรมจังหวัดนครพนมมีมรดกภูมิปัญญาที่ดำเนินการก่อสร้างหมู่บ้านวัฒนธรรมชนเผ่าต่างๆในพื้นที่ที่โดดเด่นของแต่ละชนเผ่าในพื้นที่ที่โดดเด่นเรียนรู้แก่ผู้สนใจเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ผู้ที่สนใจและนักท่องเที่ยว - ในบางชนเผ่ามีการจัดสร้างโฮมสเตย์ เพื่อบริการด้านที่พักและกิจกรรมทางท่องเที่ยวของชนเผ่าให้แก่นักท่องเที่ยว - ทุกชนเผ่ามีการจัดลานกิจกรรมเพื่อให้เป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมของชนเผ่า	- ยังไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อดูและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม - หอongsานาสาธตมมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอ นอกจากนั้นหลายแห่งยังมีปัญหาเรื่องมาตรฐานด้านความสะดวกสบาย - ที่พักและร้านอาหารที่บริการนักท่องเที่ยวเป็นร้านอาหารตามสั่งโดยทั่วไป ไม่มีร้านอาหารและที่พักที่แสดงให้เห็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชนเผ่า - ยังไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว	- พัฒนาระบบสารานุกรมโปดชนพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น - ผักอบรมนุคการค่านการท่องเที่ยวให้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของชนเผ่า และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการการระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและ บริการทางการท่องเที่ยว (ต่อ)	- ในหลายชนเผ่ามีการจัดมูมจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชนเผ่าให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ตุ๊กตาชนเผ่า ผ้าทอพื้นเมือง เหล้าอุ เป็นต้น	- ไม่มีการจัดมูมเทศกาลท้องถิ่นเพื่อนำชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญภายในชนเผ่า มีเพียงบางแห่งที่มีการให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันมาบรรยายให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจทำให้มีปัญหาด้านบุคลากรในการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เนื่องจากมีอัตราการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนสูง - มีการจัดการด้านการสื่อความหมายภายในแหล่งท่องเที่ยวค่อนข้างน้อยซึ่งทำให้เกิดความน่าสนใจในการท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย	- พัฒนาการสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการระบุจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา	ปัญหาในการพัฒนา	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา
4. ด้านความนิยมต่อแหล่งท่องเที่ยว	- มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าเมื่อมีการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นจำนวนมาก - ในหลายชนเผ่ามีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต - เอกอัครราชทูตวัฒนธรรมชนเผ่าเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง	- มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเฉพาะช่วงที่มีการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชนเผ่าเท่านั้น - ไม่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษามรดกวัฒนธรรมของชนเผ่า - ในบางชนเผ่าไม่ค่อยมีการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชนเผ่ามากนัก ทำให้ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักสำหรับนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นอื่น ๆ เท่าที่ควร	- จัดทำแผนการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมชนเผ่าให้มากขึ้น

ตารางที่ 6.8 สรุปผลการระบุดูจุดเด่นและปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	จุดเด่นในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ปัญหาในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. ด้านการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ในพื้นที่	- ประชาชนในชนเผ่าให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมชนเผ่าและการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี - ภาครัฐส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชนเผ่า - มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนเผ่า เช่น กลุ่มผู้ทำอาหารพื้นเมือง กลุ่มจักสานและหัตถกรรมชนเผ่า เป็นต้น - มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่าผ่านการปฏิบัติจริง เช่น การฟ้อนผู้ไทย	- รูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวมีรูปแบบเดิม ๆ ไม่ค่อยมีความแปลกใหม่เท่าที่ให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้เสมือนกับเป็นคนในชนเผ่าน้อย - มีการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดความคิดสร้างสรรค์น้อย - ยังไม่มีการจัดมุมประสบการณ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวถ่ายภาพและความรู้สิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้วัฒนธรรมชนเผ่า - ยังไม่มีการประเมินผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง	- พัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวมากขึ้น

2. ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม มีดังนี้

1) วิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) เป้าหมายและวัตถุประสงค์

ตารางที่ 6.9 เป้าหมายและวัตถุประสงค์ระยะสั้น (1 ปี)

เป้าหมายระยะสั้น (1 ปี)	ระยะเวลา
1) วางแนวทางในการอนุรักษ์คุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ภายในปี 2554 2) ผู้นำชนเผ่าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และสามารถนำไปประยุกต์ให้เข้ากับแผนปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวได้ ภายในปี 2554	1 ปี (ภายในปี พ.ศ. 2554)
ความสอดคล้องของแผนพัฒนา: 1) (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ 2555 - 2559 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) 3) (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) 4) แผนยุทธศาสตร์ภูฏาวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555 5) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)	
วัตถุประสงค์	
- เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม - เพื่อจัดทำแผนการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชนและแหล่งท่องเที่ยวในระยะยาว - เพื่อให้ผู้นำชนเผ่าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ด้านการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์สามารถนำไปประยุกต์ให้เข้ากับแผนปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว - เพื่อให้ผู้นำชนเผ่าและหน่วยงานสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้กับประชาชนในชนเผ่าได้อย่างถูกต้อง	

ตารางที่ 6.10 เป้าหมายและวัตถุประสงค์ระยะกลาง (3 ปี)

เป้าหมายระยะกลาง (3 ปี)	ระยะเวลา
1) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ภายในปี 2556 2) การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ให้กับประชาชนในชนเผ่าอย่างทั่วถึง ภายในปี 2556 3) การสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ภายในปี 2556	3 ปี (พ.ศ. 2554 - 2556)
ความสอดคล้องของแผนพัฒนา: 1) (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) 2) แผนยุทธศาสตร์กฎีกฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ.2552 - 2555 3) แผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2552 ภายใต้แนวคิด “แหล่งเรียนรู้ อู่อารยธรรม” 4) แผนพัฒนาจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2553 – 2556 5) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น	
วัตถุประสงค์	
- เพื่อพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ - เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ให้กับประชาชนในชนเผ่าอย่างทั่วถึง - เพื่อให้ประชาชนในชนเผ่าสามารถประยุกต์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนากลุ่มอาชีพในชนเผ่า - สร้างความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ - เพื่อจัดทำโครงการและแผนงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนาดังกล่าว	

ตารางที่ 6.11 เป้าหมายและวัตถุประสงค์ระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

เป้าหมายระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)	ระยะเวลา
1) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใน จังหวัดนครพนมและภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ภายในปี 2560 2) ผู้นำชนเผ่า ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างถูกต้องและยั่งยืน	5 ปีขึ้นไป (พ.ศ.2554 – 2560)
ความสอดคล้องของแผนพัฒนา:	
1) (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) 2) แผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2552 ภายใต้แนวคิด “แหล่งเรียนรู้ อู่อารยธรรม” 4) แผนพัฒนาจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2553 – 2556	
วัตถุประสงค์	
- เพื่อให้จังหวัดนครพนมเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - เพื่อให้ผู้นำชนเผ่า ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างถูกต้องและยั่งยืน	

3. ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำแผนปฏิบัติงาน (Action Plan)

จากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว สามารถจัดทำแผนงานหลักได้ทั้งหมด 4 แผนงาน ดังนี้คือ

■ แผนงานที่ 1 การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

- 1) โครงการฟื้นฟูแหล่งมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- 2) โครงการเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- 3) โครงการ 7 สิ่งมหัศจรรย์ชนเผ่าในนครพนม

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

- 1) โครงการถนนวัฒนธรรม
- 2) โครงการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

- 1) โครงการจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก (จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร)

■ แผนงานที่ 2 การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

- 1) โครงการอบรมผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- 2) โครงการพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์
- 3) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทรัพยากรภัยพิบัติทางปัญญากับคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

- 1) โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

- 1) โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

■ แผนงานที่ 3 การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

- 1) โครงการพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์
- 2) โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

- 1) โครงการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

- 1) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

■ แผนงานที่ 4 การสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

- 1) โครงการชุมชนสร้างสรรค์

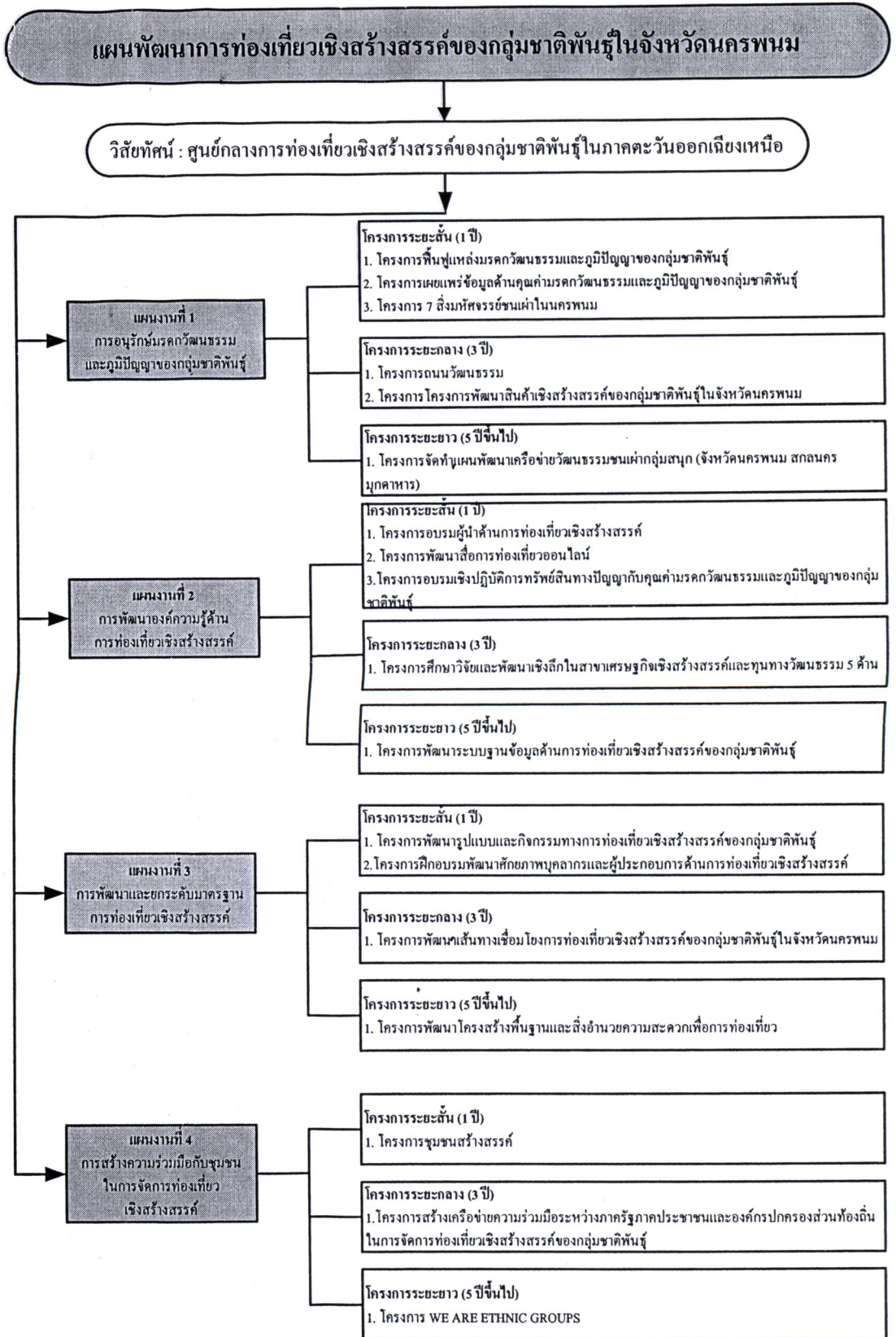
โครงการระยะกลาง (3 ปี)

- 1) โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

- 1) โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS

จากข้อมูลเกี่ยวกับแผนปฏิบัติงานดังกล่าวสามารถแสดงออกมาในรูปของแผนผังการปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ ดังนี้

ภาพที่ 6.5 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

แผนงานที่ 1 การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
โครงการระยะสั้น (1 ปี)

1. โครงการฟื้นฟูแหล่งมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

- 1) เป้าหมาย : ฟื้นฟู พัฒนา เสริมสร้างเอกลักษณ์และภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยกะเลิง และไทยข่า ภายในปี 2554
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อกระตุ้น ฟื้นฟู พัฒนา ให้เกิดการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่าไทยกะเลิง และชนเผ่าไทยข่า
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
 - แผนยุทธศาสตร์กวีวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
 - แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
 - แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2554
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: จุฬาริษฎ์เศรษฐกิจพอเพียง ตำบลหนองญาติ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.12 โครงการฟื้นฟูแหล่งมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมผู้นำชนเผ่าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 6.12 โครงการฟื้นฟูแหล่งมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบใน แต่ละด้าน
3. ประสานความร่วมมือจากผู้นำ ชนเผ่าไทยกะเลิงและไทยข่าใน การเก็บรวบรวมข้อมูล	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	มี.ค. 2554	มี.ค. 2554	ได้รับความร่วมมือจาก ผู้นำชนเผ่าและประชาชน ในชนเผ่าในการเก็บ รวบรวมข้อมูล
4. เก็บรวบรวมข้อมูล	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	เม.ย. 2554	มิ.ย. 2554	ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ของชนเผ่าไทยกะเลิงและ ชนเผ่าไทยข่า

ตารางที่ 6.12 โครงการฟื้นฟูแหล่งมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ก.ค. 2554	ก.ค. 2554	ข้อมูลที่สำคัญเพื่อนำไป เป็นข้อมูลพื้นฐานในการ จัดโครงการ
6. จัดกิจกรรมเพื่อฟื้นฟู เอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของ ชนเผ่าไทยกะเลิงและไทยข่า	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ส.ค. 2554	พ.ย. 2554	เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชนเผ่า ไทยกะเลิง และชนเผ่า ไทยข่าได้รับการฟื้นฟูและ พัฒนาอย่างเป็นระบบ
7. ประเมินและสรุปผลการจัด โครงการ	ศูนย์วัฒนธรรม จังหวัด นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ธ.ค. 2554	ธ.ค. 2554	ตรวจสอบการทำงานของ โครงการและผู้รับผิดชอบ แต่ละด้าน

2. โครงการเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

1) เป้าหมาย : เพื่อเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจผ่านสื่อต่างๆ ให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ให้มีความน่าสนใจ
- เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวและผู้สนใจสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนยุทธศาสตร์กึ่งวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 700,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 4 จังหวัดนครพนม เป็นศูนย์กลางในการดำเนิน โครงการ

ตารางที่ 6.13 โครงการเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 6.13 โครงการเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ตารางที่ 6.13 โครงการเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ
กลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อการท่องเที่ยวของ กลุ่มชาติพันธุ์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม	พ.ค. 2554	มิ.ย. 2554	สื่อประชาสัมพันธ์ได้รับ การปรับปรุงให้มีคุณภาพ ดีขึ้น
6. เผยแพร่ข้อมูลด้านคุณค่า มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ของกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ทำการ ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม	ก.ค. 2554	พ.ย. 2554	ข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่ามรดก วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ของกลุ่มชาติพันธุ์ ได้รับ การเผยแพร่ให้กับ นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ
7. ประเมินและสรุปผลการจัด โครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม	ธ.ค. 2554	ธ.ค. 2554	ประเมินผลการรับรู้ข้อมูล ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นตามที่ ตั้งเป้าหมายไว้

3. โครงการ 7 สิ่งมหัศจรรย์ชนเผ่าในนครพนม

1) เป้าหมาย : เพื่อนำเสนอกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มชาติพันธุ์ใน
จังหวัดนครพนมทั้ง 7 ด้าน ภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์
- เพื่อให้จัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มชาติพันธุ์ใน
จังหวัดนครพนมทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา การแต่งกาย ประเพณีของชนเผ่า ความเชื่อ
อาหาร ศิลปะหัตถกรรม และสถาปัตยกรรมชนเผ่า
- เพื่อให้เกิดการจัดนิทรรศการชั่วคราวเพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของ
กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมทั้ง 7 ด้าน โดยหมุนเวียนไปในแต่ละเดือน

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม
และมุกดาหาร
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- นโยบายการดำเนินงานของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 450,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.14 โครงการ 7 สิ่งมหัศจรรย์ชนเผ่าในนครพนม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. จัดเตรียมงาน และประชาสัมพันธ์โครงการให้นักท่องเที่ยว นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและผู้สนใจเข้าร่วมงาน	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	นักท่องเที่ยวและผู้ที่ได้รับรู้ข้อมูลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 6.14 โครงการ 7 สัมผัสจรรยชนเผ่าในนครพนม (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. จัดโครงการสะท้อนถึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา อาหาร การแต่งกาย ประเพณีของชนเผ่า ความเชื่อ ศิลปหัตถกรรม และสถาปัตยกรรมชนเผ่า โดยการจัดนิทรรศการหมุนเวียนทุกเดือน เดือนละ 1 เรื่อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม	พ.ค. 2554	พ.ย. 2554	นักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นได้รับข้อมูลและร่วมกิจกรรมของชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า
5. ประเมินและสรุปผลการจัดโครงการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม	ธ.ค. 2554	ธ.ค. 2554	ประเมินผลการจัดโครงการ

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

1. โครงการถนนวัฒนธรรม

1) เป้าหมาย : เพื่อจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ ภายในปี 2556

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ ในด้านต่างๆ
- เพื่อให้เกิดกิจกรรมที่สะท้อนถึงคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์.
- เพื่อให้เกิดถนนสายวัฒนธรรมที่รวบรวมศิลปวัฒนธรรมของทุกคนไว้ใน จังหวัดนครพนม

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนยุทธศาสตร์กวีวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2556

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: ถนนเลียบริมน้ำโขง ตั้งแต่บริเวณหน้าตลาดอินโดจีนจังหวัดนครพนม ถึงบริเวณหอนาฬิกาเวียงนามอนุสรณ์

ตารางที่ 6.15 โครงการถนนวัฒนธรรม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ชนเผ่าทั้ง 7	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ชนเผ่าทั้ง 7	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ด้านต่างๆ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/	พ.ค. 2554	ส.ค. 2554	นักท่องเที่ยวและผู้ที่ได้รับรู้ข้อมูลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 6.15 โครงการถนนวัฒนธรรม (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. จัดโครงการถนนสายวัฒนธรรม โดยจัดเดือนละ 2 ครั้งทุกวันเสาร์และอาทิตย์ที่ 1 และ 3 ของเดือน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ชนเผ่าทั้ง 7	ก.ย. 2554	พ.ย. 2556	นักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นได้รับข้อมูลและร่วมกิจกรรมของชนเผ่าเสมือนกับเป็นคนในชนเผ่า
5. ประเมินและสรุปผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ชนเผ่าทั้ง 7	ธ.ค. 2556	ธ.ค. 2556	ประเมินผลการจัดโครงการ และปรับปรุงการจัดโครงการในครั้งต่อไป

หมายเหตุ

ชนเผ่าทั้ง 7 คือ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

2. โครงการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยกะเลิง ไทยญ้อ และไทยข่าให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นที่รู้จัก ภายในปี 2556

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างนักออกแบบสินค้าเชิงสร้างสรรค์รุ่นใหม่
- เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นที่รู้จัก

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2556

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: ศูนย์แสดงสินค้า OTOP จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.16 โครงการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. จัดเตรียมงาน และประชาสัมพันธ์โครงการให้นักท่องเที่ยว นักเรียน นักศึกษา ประชาชนและผู้สนใจสมัครและส่งผลงานเข้าประกวด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	มี.ค. 2554	พ.ค. 2554	นักท่องเที่ยวและผู้ที่ได้รับรู้ข้อมูลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 6.16 โครงการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. ประกวดผลงานการออกแบบโดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา อาหาร การแต่งกาย ประเพณีของชนเผ่า ความเชื่อ ศิลปหัตถกรรมและสถาปัตยกรรม ชนเผ่าไทยกะเลิง ไทยญ้อ และไทยข่า โดยแบ่งการคัดเลือกและการแข่งขัน หัวข้อละ 2 เดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัดนครพนม	พ.ค. 2554	ก.ย. 2556	นักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นได้รับข้อมูลและร่วมกิจกรรมทำให้ได้รับแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบสินค้าเชิงสร้างสรรค์ของชนเผ่าไทยกะเลิง ไทยญ้อ และไทยข่า
5. จัดแสดงผลงานของผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและได้รับรางวัล	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัดนครพนม	ต.ค. 2556	พ.ย. 2556	ผู้สนใจเข้าชมผลงานการออกแบบ
6. ประเมินและสรุปผลการจัดโครงการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา นครพนม/ ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัดนครพนม	ธ.ค. 2556	ธ.ค. 2556	ประเมินผลการจัดโครงการ

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

1. โครงการจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก (จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร)

1) เป้าหมาย : เพื่อสร้างเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุกให้เกิดเป็นรูปธรรม ภายในปี 2560

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ ในกลุ่มสนุก (จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร)
- เพื่อให้เกิดเครือข่ายการอนุรักษ์วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มสนุก (จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร)

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนยุทธศาสตร์ทวิภาคและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2560

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 1,000,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: ถนนเลียบแม่น้ำโขง ตั้งแต่บริเวณหน้าตลาดอินโดจีนจังหวัดนครพนม ถึงบริเวณหอนาฬิกาเวียงคานมอนุสรณ์ จังหวัดนครพนม/ หอแก้วมุกดาหารเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก จังหวัดมุกดาหาร และสนามหน้าศาลากลางจังหวัดสกลนคร

ตารางที่ 6.17 โครงการจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก
 (จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. , นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	ม.ค. 2554	ก.พ. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. , นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.17 โครงการจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก
(จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร) (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. ประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อนำเสนอหัวข้อของวัฒนธรรมที่น่าสนใจของชนเผ่า	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว, และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	พ.ค. 2554	ก.ค. 2554	ประเด็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจของชนเผ่า
4. จัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว, และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	ต.ค. 2554	ม.ค. 2555	แผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก

ตารางที่ 6.17 โครงการจัดทำแผนพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชนเผ่ากลุ่มสนุก
(จังหวัดนครพนม สกลนคร มุกดาหาร) (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. นำกลยุทธ์ในแผนพัฒนาเครือข่ายไปปรับใช้กับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในกลุ่มสนุก	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	ก.พ. 2555	ต.ค. 2560	เกิดการพัฒนาวัฒนธรรมชนเผ่าในลักษณะของเครือข่ายทางวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม
6. ประเมินผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.สกลนคร นครพนม มุกดาหาร	พ.ย. 2560	ธ.ค. 2560	ตรวจสอบการดำเนินงานของแผนพัฒนาเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

แผนงานที่ 2 การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

1. โครงการอบรมผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

1) เป้าหมาย : เพื่อสร้างเผยแพร่แนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้กับผู้นำด้านการท่องเที่ยวหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนทั้ง 7 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน ภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์และทักษะในการประยุกต์ใช้ให้แก่ผู้นำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- เพื่อส่งเสริมให้ผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทำหน้าที่เผยแพร่แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สู่ภาครัฐ เอกชน และประชาชนได้

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
- แผนยุทธศาสตร์กัญญ์ฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 200,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: โรงแรมนครพนมริเวอร์วิว อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.18 โครงการอบรมผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. , นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. จัดเตรียมเอกสารและประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมผ่านสื่อต่างๆ และติดต่อวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญมาให้ความรู้	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	อุปกรณ์และเอกสารที่ต้องใช้ในการอบรมรวมทั้งเชิญวิทยากรจากสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวไทย และสถาบันบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) มาเป็นวิทยากร เพื่อให้ได้รับความรู้ด้านเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

ตารางที่ 6.18 โครงการอบรมผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. ดำเนินการจัดโครงการฝึกอบรมผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ทั้ง 7 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	พ.ค. 2554	พ.ค. 2554	ผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีความเข้าใจในหลักการ และสามารถนำไปเผยแพร่ให้กับภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนได้
5. สรุปผลและประเมินผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	มิ.ย. 2554	มิ.ย. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการจัดโครงการ

2. โครงการพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์

1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อพัฒนาสื่อออนไลน์ให้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมตลาดด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์
- เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
- แผนยุทธศาสตร์วิวกฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
- แผนการตลาดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552
- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนม ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 150,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 4 จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.19 โครงการพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.19 โครงการพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. จัดเตรียมข้อมูลที่จะนำมาจัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวออนไลน์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	มี.ค. 2554	พ.ค. 2554	ได้รับข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์
4. นำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์มาจัดรูปแบบเพื่อทำเป็นสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์ ซึ่งนอกจากเว็บไซต์หลัก และ E- Book ด้านการท่องเที่ยวของชนเผ่าแล้ว ยังมีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social network) เช่น facebook, twitter, orkut และ google buzz เป็นต้น	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	มิ.ย. 2554	ก.ค. 2554	สื่อการท่องเที่ยวออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ตลอด 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 6.19 โครงการพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. นำเสนอสื่อการท่องเที่ยวออนไลน์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	ส.ค. 2554	พ.ย.	นักท่องเที่ยวและผู้สนใจได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น
6. สรุปผลและประเมินผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. ประชาสัมพันธ์ จ.นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม	ธ.ค. 2554	ธ.ค. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการจัดโครงการ

3. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทรัพยากรพลังงานกับคุณค่ามรดกวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์

- 1) เป้าหมาย : เพื่อให้ผู้นำชนเผ่าและคนในชนเผ่ามีความเข้าใจในเรื่องทรัพยากรพลังงาน
ในการพัฒนามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของกลุ่มชาติพันธุ์ มากขึ้นร้อยละ 60 ภายในปี 2554
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านทรัพยากรพลังงานให้แก่ผู้นำชนเผ่าและคนในชนเผ่า
 - เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้นำชนเผ่าและคนในชนเผ่ามีความเข้าใจ
เรื่องทรัพยากรพลังงาน ในการพัฒนามรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของ
กลุ่มชาติพันธุ์ มากขึ้นร้อยละ 60
 - เพื่อให้เกิดการจดสิทธิบัตรทรัพยากรพลังงานในด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่
เกิดจากการสั่งสมความรู้ของกลุ่มชาติพันธุ์
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
 - นโยบายการดำเนินงานของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 80,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: ศูนย์แสดงสินค้า OTOP จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.20 โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทรัพยากรพืชสันทางปัญญากับภูมิปัญญาเชิงสร้างสรรค์ของ
กลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ผู้นำทั้ง7ชนเผ่า	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ผู้นำทั้ง7ชนเผ่า	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.20 โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทรัพยากรพลังงานปัญญากับภูมิปัญญาเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้านมรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่ควรจดสิทธิบัตร และสงวนรักษาไว้ให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนเผ่า	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ผู้นำทั้ง7ชนเผ่า	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ได้รับข้อมูลที่สำคัญในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับทรัพยากรพลังงานปัญญาของชนเผ่า
4. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชนเผ่าและคนในชนเผ่าให้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรพลังงานปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชนเผ่า	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ผู้นำทั้ง7ชนเผ่า	พ.ค. 2554	พ.ค. 2554	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้นำชนเผ่าและคนในชนเผ่าให้ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรพลังงานปัญญาของชนเผ่ามากขึ้น และดำเนินการจดสิทธิบัตรทรัพยากรพลังงานปัญญาของชนเผ่ามากขึ้นร้อยละ 60
5. สรุปผลและประเมินผลการจัดโครงการ	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/	มิ.ย. 2554	มิ.ย. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการจัดโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องและทำการแก้ไขในครั้งต่อไป

หมายเหตุ

ผู้นำทั้ง 7 ชนเผ่าได้แก่ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

1. โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และ ทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน

1) เป้าหมาย : เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน ภายในปี 2556

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ 1) มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ 2) เอกถัณฑ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรม 3) งานช่างฝีมือและหัตถกรรม 4) อุตสาหกรรมสื่อ บันเทิง และซอฟต์แวร์ 5) การออกแบบและพัฒนาสินค้าสร้างสรรค์ ให้สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและนำผลิตภัณฑ์และบริการสู่ตลาด
- วิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเพื่อนำมาพัฒนาและต่อยอดด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
- นโยบายการดำเนินงานของสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2556

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 1,000,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: ทำการศึกษาวิจัยข้อมูลในจังหวัดนครพนม ซึ่งแยกศึกษาวิจัยทั้ง 5 ด้าน

ตารางที่ 6.21 โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และ
ทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	ม.ค. 2554	ก.พ. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.21 โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และ
ทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. เก็บรวบรวมข้อมูล และทำการ วิจัยในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	พ.ค. 2554	ธ.ค. 2555	ได้รับข้อมูลที่สำคัญใน การจัดทำการวิจัยและ พัฒนาเชิงลึกสาขา เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ วิจัย	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	ม.ค. 2556	ส.ค. 2556	ได้รับข้อมูลการวิจัยเชิงลึก ที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 6.21 โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาเชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และ
ทุนทางวัฒนธรรม 5 ด้าน (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. นำผลการวิจัยมาจัดทำเป็น รูปเล่มและนำเสนอข้อมูลทั้งใน สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	ก.ย. 2556	ต.ค. 2556	เผยแพร่ข้อมูลให้แก่ ผู้สนใจ นำไปใช้ ประกอบการศึกษา
6. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ ศูนย์วัฒนธรรม จ.นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/ ม.นครพนม	พ.ย. 2556	พ.ย. 2556	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ เพื่อนำ ข้อบกพร่องไปแก้ไขใน การจัดโครงการครั้งต่อไป

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

1. โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมให้มีประสิทธิภาพ ภายในปี 2559

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อจัดเก็บข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ให้เป็นระบบ
- เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนมให้มีประสิทธิภาพ ภายในปี 2560
- เพื่อให้เป็นฐานข้อมูลสำคัญด้านการท่องเที่ยวที่เปิดเผยกว้างให้ผู้สนใจสามารถขอข้อมูลไปใช้ในการศึกษาได้

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
- แผนยุทธศาสตร์กู่กุดและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555
- แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2559

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: กลุ่มงานยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.23 โครงการพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของ
กลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. วิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ผ่านมา	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ทราบถึงข้อบกพร่องของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ผ่านมาเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนา

แผนงานที่ 3 การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

1. โครงการพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อวิเคราะห์รูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์
- เพื่อพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีความน่าสนใจ
- เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวมากขึ้น

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559
- แผนยุทธศาสตร์ภูมิวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555
- แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 100,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขต 4 จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.23 โครงการพัฒนารูปแบบและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของ
กลุ่มชาติพันธุ์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. พัฒนารูปแบบและกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีความ หลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	พ.ค. 2554	ต.ค. 2554	รูปแบบและกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวได้รับ การพัฒนา
5. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	พ.ย. 2554	พ.ย. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ เพื่อหา ข้อบกพร่องและทำการ แก้ไขในครั้งต่อไป

2. โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ภายในปี 2554

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อให้มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แก่บุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
- เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แก่บุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
- เพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- แผนยุทธศาสตร์กวีวิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555
- แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 150,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: โรงแรมนครพนมริเวอร์วิว อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.24 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ม.ค. 2554	ม.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 6.24 โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
เชิงสร้างสรรค์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ก.พ. 2554	ก.พ. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบใน แต่ละด้าน
3. จัดเตรียมข้อมูล เอกสารการฝึกอบรม และเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	มี.ค. 2554	มิ.ย. 2554	ข้อมูลและเอกสารที่ใช้ใน การฝึกอบรม รวมถึง วิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้าน การท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์จากสถาบัน บริการและพัฒนาองค์ ความรู้ (องค์การมหาชน) และจากกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา
4. จัดอบรมฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ก.ค. 2554	ก.ค. 2554	รูปแบบและกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวได้รับ การพัฒนา
5. สรุปผลและประเมินผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม	ส.ค. 2554	ก.ย. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ เพื่อหา ข้อบกพร่องและทำการ แก้ไขในครั้งต่อไป

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

1. โครงการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใน จังหวัดนครพนม

- 1) เป้าหมาย : เพื่อพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใน
จังหวัดนครพนม ภายในปี 2556
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมชนเผ่าผ่านการท่องเที่ยว
 - เพื่อพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใน
จังหวัดนครพนม
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - แผนยุทธศาสตร์กู่วิฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
 - ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2551 - 2554
 - แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2556
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 1,500,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.25 โครงการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ใน
จังหวัดนครพนม (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. ประชุมระดมความคิดเห็นจาก ผู้นำชนเผ่าและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยด้าน วัฒนธรรมชนเผ่าที่ต้องการ พัฒนาให้เกิดการเชื่อมโยง ระหว่างชนเผ่า	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/	ก.ค. 2555	ก.ค. 2555	ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย ด้านวัฒนธรรมชนเผ่า ที่ต้องการจัดเส้นทาง การท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกัน ระหว่างชนเผ่า
4. จัดทำเส้นทางท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในจังหวัดนครพนม	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/	ส.ค. 2554	ก.ค. 2556	เส้นทางท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ของ กลุ่มชาติพันธุ์ใน จังหวัดนครพนม
5. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง. วัฒนธรรม จ.นครพนม/	ส.ค. 2556	ธ.ค. 2556	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ เพื่อหา ข้อบกพร่องและทำการ แก้ไขในครั้งต่อไป

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

1. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

- 1) เป้าหมาย : เพื่อโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
ภายในปี 2560
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
 - เพื่อยกระดับมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดนครพนม
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
 - แผนยุทธศาสตร์วิสาหกิจและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 – 2555
 - ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2551 - 2554
 - แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2560
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 3,500,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดนครพนม

ตารางที่ 6.26 โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ม.ค. 2554	มี.ค. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว, และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	เม.ย. 2554	มิ.ย. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน
3. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.ค. 2554	มิ.ย. 2555	ข้อมูลด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอยู่เดิม

ตารางที่ 6.26 โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
(ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. วิเคราะห์ศักยภาพของ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ของกลุ่มชาติพันธุ์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.ค. 2555	ต.ค. 2555	ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ ศักยภาพของโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ ท่องเที่ยว
5. จัดทำแผนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน และยกระดับมาตรฐาน ทางการท่องเที่ยวของกลุ่ม ชาติพันธุ์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	พ.ย. 2555	มิ.ย. 2556	แผนพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกของกลุ่ม ชาติพันธุ์
4. ดำเนินการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและยกระดับมาตรฐาน ทางการท่องเที่ยวของกลุ่ม ชาติพันธุ์	ททท. นครพนม/ สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม	ก.ค. 2557	พ.ย. 2560	เส้นทางท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ของ กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัด นครพนม
5. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	สนง.จังหวัด นครพนม	ธ.ค. 2560	ธ.ค. 2560	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ

แผนงานที่ 4 การสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

โครงการระยะสั้น (1 ปี)

1. โครงการชุมชนสร้างสรรค์

- 1) เป้าหมาย : เพื่อจัดกิจกรรมด้านการพัฒนาและส่งเสริมชุมชนในชนเผ่าให้เป็นชุมชนสร้างสรรค์ ภายในปี 2554
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ผ่านการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
 - เพื่อให้ชนเผ่าสามารถพึ่งตนเองได้ ลดอัตราการโยกย้ายถิ่น และให้คนในชนเผ่ามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
 - แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2554
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดูแลรับผิดชอบในแต่ละชนเผ่า

ตารางที่ 6.27 โครงการชุมชนสร้างสรรค์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. วิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนในการเป็นชุมชนสร้างสรรค์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและธาตุพนม/อบต.อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	มิ.ย. 2554	มิ.ย. 2554	ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนเพื่อนำไปพัฒนาเป็นชุมชนเชิงสร้างสรรค์
5. จัดทำแผนงานและโครงการเพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความสร้างสรรค์และยั่งยืน โดยมีกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นปัจจัยหลักที่นำมาพิจารณา	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและธาตุพนม/อบต.อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ก.ค. 2554	ก.ค. 2554	แผนพัฒนาและโครงการเพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความสร้างสรรค์และยั่งยืนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน

ตารางที่ 6.27 โครงการชุมชนสร้างสรรค์ (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
4. ดำเนินการพัฒนาชุมชนให้เกิด ความสร้างสรรค์	สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ส.ค. 2554	พ.ย. 2554	ชุมชนซึ่งเป็นที่ตั้งและที่ อยู่อาศัยของประชาชนใน ชนเผ่ามีความเข้มแข็ง สามารถนำความรู้ด้านภูมิ ปัญญามาประยุกต์ใช้ใน การพัฒนาให้ชุมชนเป็น ชุมชนสร้างสรรค์ได้
5. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ธ.ค. 2554	ธ.ค. 2554	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ

โครงการระยะกลาง (3 ปี)

1. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

1) เป้าหมาย : เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ภายในปี 2556

2) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์
- เพื่อให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชนเผ่า
- เพื่อให้เกิดการสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงกับอาชีพของคนในชนเผ่า

3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)
- (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
- (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
- แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)

4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 – ธันวาคม 2556

5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 500,000 บาท

6) สถานที่จัดโครงการ: เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดูแลรับผิดชอบในแต่ละชนเผ่า

ตารางที่ 6.28 โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและธาตุพนม/อบค. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ม.ค. 2554	ก.พ. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและธาตุพนม/อบค. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.28 โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลของชุมชน	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและราษฎรพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	พ.ค. 2554	ต.ค. 2554	ข้อมูลของชุมชนในการนำไปศึกษาศักยภาพชุมชน
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์	สนง.จังหวัดนครพนม/เทศบาลตำบลเรณูนครและราษฎรพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	พ.ย. 2554	เม.ย. 2555	ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนเพื่อนำไปพัฒนาเป็นชุมชนเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 6.28 โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคประชาชนและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. วางนโยบายและกำหนด โครงการเพื่อดำเนินการจนบรรลุ วัตถุประสงค์ที่วางไว้	สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	พ.ค. 2555	ก.ค. 2555	นโยบายและโครงการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
6. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์	สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ส.ค. 2555	พ.ย. 2556	มีเครือข่ายเครือข่ายความ ร่วมมือระหว่างภาครัฐภาค ประชาชนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใน การจัดการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ของกลุ่ม ชาติพันธุ์
7. สรุปผลและประเมินผลการจัด โครงการ	สนง.จังหวัด นครพนม	ธ.ค. 2556	ธ.ค. 2556	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ เพื่อหา แนวทางปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานโครงการ ในครั้งต่อไป

โครงการระยะยาว (5 ปีขึ้นไป)

1. โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS

- 1) เป้าหมาย : เพื่อให้คนในชนเผ่ามีความภูมิใจในชนเผ่าของตนและนำเสนอความเป็นตัวตนของชนเผ่าผ่านการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ ภายในปี 2560
- 2) วัตถุประสงค์
 - เพื่อให้ประชาชนในชนเผ่ามีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ชนเผ่าของตนเอง
 - เพื่อให้มีการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชนเผ่า
 - เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างคนในชนเผ่าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
 - เพื่อให้คนในชนเผ่าสามารถถ่ายทอดเรื่องราวและวัฒนธรรมของชนเผ่าแก่นักท่องเที่ยวในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของคนเผ่าได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น
- 3) ความสอดคล้องของแผนพัฒนาการท่องเที่ยว
 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
 - (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559
 - แผนยุทธศาสตร์คู่วิกฤตและมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555
 - แผนพัฒนาจังหวัดนครพนมระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2553 - 2556)
- 4) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ: เดือนมกราคม 2554 - ธันวาคม 2560
- 5) งบประมาณในการดำเนินโครงการ: 2,500,000 บาท
- 6) สถานที่จัดโครงการ: เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ดูแลรับผิดชอบในแต่ละชนเผ่า

ตารางที่ 6.29 โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
1. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางรูปแบบและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	ม.ค. 2554	ก.พ. 2554	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละด้าน	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	มี.ค. 2554	เม.ย. 2554	ผู้มีส่วนรับผิดชอบในแต่ละด้าน

ตารางที่ 6.29 โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
3. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลของ ชนเผ่า	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	พ.ค. 2554	ต.ค. 2554	ข้อมูลของชุมชนในการ นำไปจัดทำโครงการ
4. วิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการ ท่องเที่ยวของชนเผ่า และความ ต้องการของนักท่องเที่ยวในส่วน ของกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ อยากเข้าร่วมมากที่สุด	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี	พ.ย. 2554	ม.ค. 2555	ข้อมูลที่สำคัญในการจัด โครงการ

ตารางที่ 6.29 โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามาดูแลด้านการจัดกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวของชนเผ่า อย่างใกล้ชิด	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี/ ชนเผ่าทั้ง7	ก.พ. 2555	ธ.ค. 2560	ความคืบหน้าของการ จัดกิจกรรม
6. ดำเนินการจัดกิจกรรม WE ARE ETHNIC GROUPS เพื่อสร้างความภาคภูมิใจใน ความเป็นชนเผ่าให้กับประชาชน	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ธาตุพนม/อบต. อาจสามารถ กुरुคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี/ชนเผ่า ทั้ง7	มี.ค. 2555	ต.ค. 2560	คนในชนเผ่าสามารถ ถ่ายทอดเรื่องราวและ วัฒนธรรมของชนเผ่าแก่ นักท่องเที่ยวในฐานะ สมาชิกคนหนึ่งชนเผ่า ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านกิจกรรมทางการ ท่องเที่ยวที่จัดขึ้น

ตารางที่ 6.29 โครงการ WE ARE ETHNIC GROUPS (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา		ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		เริ่มต้น	สิ้นสุด	
7. สรุปผลและประเมินผลการจัดโครงการ	ททท. นครพนม/ สนง.จังหวัด นครพนม/ เทศบาลตำบล เรณูนครและ ชาตุนพนม/อบต. อาจสามารถ กุรุคุ โพนจาน อุ่มเหมา ไชยบุรี/ชนเผ่า, ทั้ง7	พ.ย. 2560	ธ.ค. 2560	ตรวจสอบการดำเนินการ จัดโครงการ

หมายเหตุ

ชนเผ่าทั้ง 7 ได้แก่ ชนเผ่าผู้ไทย ไทยกะเลิง ไทยแสก ไทยโส้ ไทยญ้อ ไทยข่า และไทยอีสาน

6.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชาติพันธุ์ของกลุ่มสนุก (นครพนม สกลนคร มุกดาหาร) ภายใต้ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด “Cluster 6.2” เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในการจัดการการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด

2) ควรมีการวิจัยในวัฒนธรรมแต่ละด้านอย่างเจาะลึก เช่น ด้านภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี การแต่งกาย โดยให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้านเป็นผู้ทำการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปประยุกต์กับแผนงานการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดนครพนม

3) ควรมีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของชนเผ่าต่างๆ เพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมชนเผ่าของตน

4) ควรจัดให้มีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มากขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมชนเผ่าให้กับนักท่องเที่ยวและผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้ โดยมีการจัดเจ้าหน้าที่ และโปรแกรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวและผู้สนใจ

